

నవతెలంగాణ
సోపతి
2 ఆగస్టు 2020

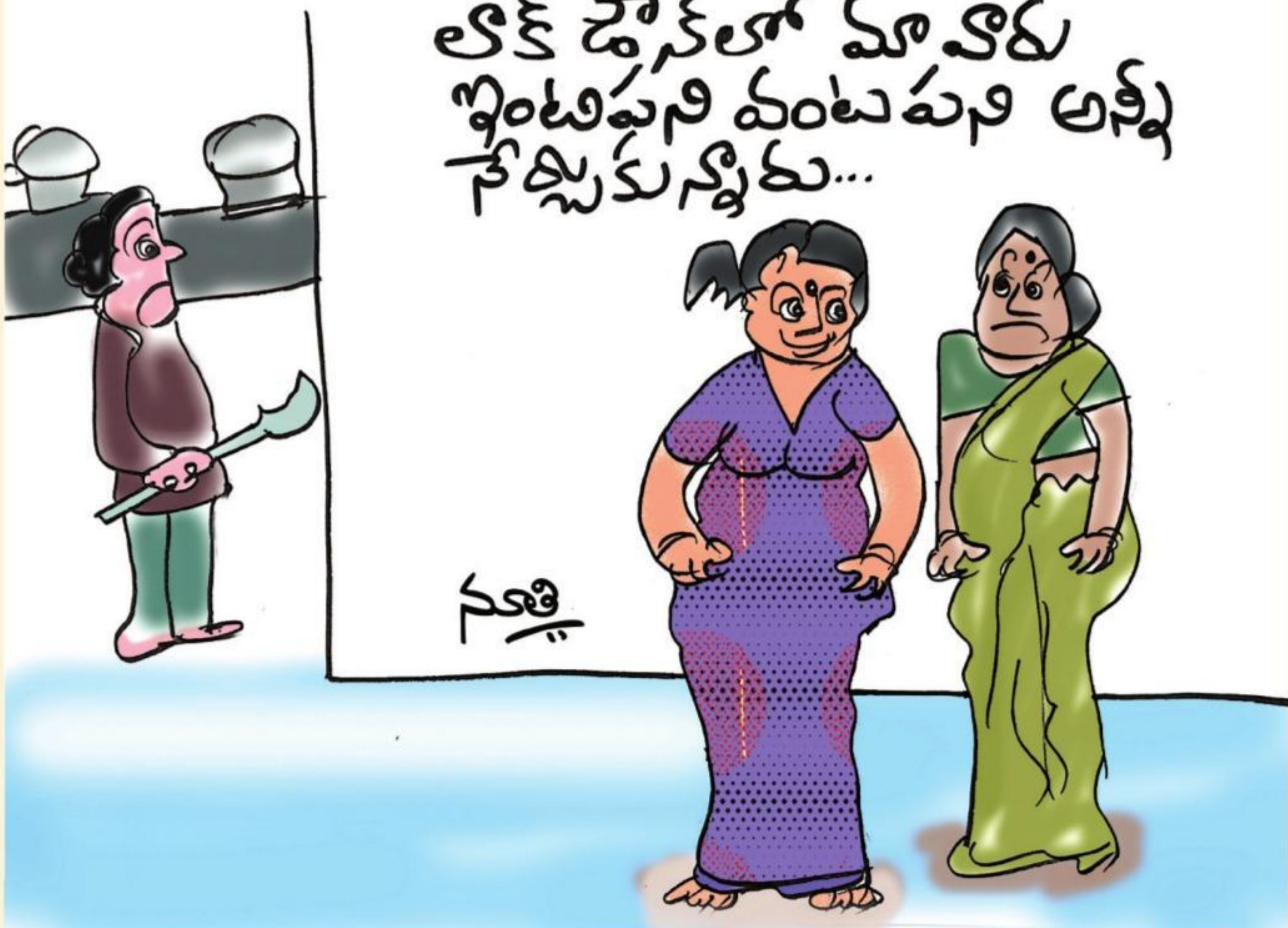
స్నేహమేరా జీవితం

కడన మృత్యుకాదనుకున్న
కుటుంబ సభ్యులు. అంత్యక్రియలు
చరిపిన జైసిటి ప్రవర్తన.

జై నలుగురిలో
చిగుండె పోయిన
ఫరవీలేదు.
జైసిటి ప్రవర్తన
చిగుండె...!

లక్ష్మణానలో మామోరు
ఇంటపని వంటపని అన్న
నోచ్చుకున్నాడు...

చౌరస్తా ... 5

స్నేహమేరా జీవితం
(కవర్ స్టోరీ)
... 6

తెల్లారని తీతువు రాగాలు...

(చిన్న కథ) : రావెళ్ళ రవీంద్ర ... 11

వెంటాడే వాక్యాలు ... 13

ఈ అన్వేషణ ఏ గమ్యానికి? : వంశీకృష్ణ ... 14

రెండో జన్మ (కథ) : నండూరీ

సుందరీ నాగమణి ... 17

నెమలీక ... 20

రియల్ లైఫ్ హీరో సోనూసూడ్ ... 22

పదకేళి ... 24

సమీక్షలు (మట్టిపై పుట్టాలనుంది!, కరోనా) ... 25

ఈ వారం కవిత్వం (డిజిటల్ వైరస్, పసిపిల్లలు) ... 26

కన్నీళ్ళు

అంతరంగం

నీరు అంటకుండా ఎన్ని సముద్రాలయినా దాటవచ్చు. కన్నీరంటకుండా జీవితాన్ని దాటడం అసాధ్యమంటారు పెద్దలు. ఏ రకమైన రసాయన సమ్మేళన ఫలితమోగానీ మానవుని కన్నీళ్ళకు మానవునికున్నంత చరిత్రా వుంది. పుట్టగానే ఏడుపుతో కంట నీరొలుకుతూనే ప్రపంచాన్ని పరికిస్తాం. దానికి తాత్వికులు నానార్థాలు చెబుతారు. మనిషి పరిణామ క్రమంలో ఎదురయిన కష్టాలకు, బాధలకు ఆఖరికి పొర్లిపోయే ఆనందాల వేళా కన్నీరు తోడుగా వుంటూనే వున్నది. అలాంటి కన్నీరుకు తనదైన ఒక భాష వుందంటాను నేను. కన్నీళ్ళు కావ్యాలనే రచించాయి. ఎడబాటుతో శోకించిన క్రొంచ పక్షి కన్నీరు చూసి వాల్మీకి రామాయణాన్ని కరుణ రసాత్మకంగా చిత్రించాడు. కన్నీళ్ళు మనలోని స్వచ్ఛ దయా గుణానికి ప్రతీక. సమూహ సంబంధాలకు, ఆత్మిక అనుబంధాలకు, స్నేహానికి, ప్రేమకు నిండైన నిదర్శనం కన్నీళ్ళు.

ఒక మనిషి కన్నీరు పెట్టాడు అంటే మానవీయ హృదయానికి ఏదో గాయం అయిందని అర్థం. ఏదో తనది దూరమయిందని అర్థం. మనసుకు దిగిన ముళ్ళు కన్నీళ్ళను చిమ్ముతుంది. ఏ కన్నీళ్ళ వెనక ఎంతెంత వెత దాగుందో తెలుసుకుంటే మహా గ్రంథాలను ఆవిష్కరిస్తుంది. కన్నీళ్ళు ఓటమి కాదు, ఓదార్పు. బలహీనత కాదు ఒక నిరసన. వెనుకడుగు కాదు పోరాటం కూడా. మన:శిరస్సుపై పెరిగిన బాధల భారపు తొలగింపు కన్నీళ్ళు. మురిసిన మౌనవేదనల అనువాదమే కన్నీళ్ళు. ఒక నిస్సహాయ సందర్భాన స్థయిర్యాన్ని కూడతీసుకునే సంధి కాలపు ఆయుధం కన్నీరు.

కన్నీళ్ళలోనూ వ్యత్యాసాలు, బేధాలున్నాయి. కన్నీరెవరిదయినా ఒక్కటిగా పరిగణించ బడటం లేదు. రాజుల, రాణుల కన్నీళ్ళు చరిత్రలోకి చేరాయి. దీనుల బలహీనుల కన్నీళ్ళను ఎవరు తిలకించారు, ఎవరు తుడిచారు! కన్నీరు కార్పడం అనేది ఆడవాళ్ళ సహజ లక్షణంగా చెబుతున్నారంటే, వారిని తరతరాలుగా బాధలకు, అగచాట్లకు గురి చేస్తున్నామనే వాస్తవాన్ని గుర్తెరుగాల్సి వుంది. అంతేకాదు, సమాజంలో పీడనకు గురయ్యే పురుషులు కూడా కన్నీటినే ఆశ్రయిస్తారు. లింగభేదం వ్యవస్థది కన్నీటిది కాదు. ఈ అసమ సమాజపు రసాయన సమ్మేళన ఫల ప్రవాహమే కన్నీళ్ళు. పురుషుడయినా బిడ్డను అత్త వారింటికి పంపే సందర్భాన కంటనీరు రాక మానుతుందా? శాకుంతలను సాగనంపిన కణ్వుమహర్షి కూడా కన్నీళ్ళు విడువక వుండలేదు కదా!

కారుతున్న కన్నీళ్ళు కూడా ఇంకిపోయే కరువుల కాలాన్ని చూస్తున్నాము. అందుకనే ఆశ్రయ గారు “గుండె మంటలారీపే, సన్నీళ్ళు కన్నీళ్ళు, ఉండమన్న ఉండవమ్మ చాన్నాళ్ళు” అని బాధపడ్డారు. ఏదిఏమైనా కన్నీరు ఆత్మీయతల లోతును తెలిపే సంకేతం. ఎదుటివారి బాధను తన బాధగా భావించే సహానుభూతిక కన్నీరు. ‘నా కొరకు చెమ్మగిలు నయనంబు లేదు’ అని వాపోవడాన్ని మనం చూడవచ్చు. ఈ సమాజంలో పడుగురితో సంబంధాలు కల మనిషికి నిజమైన భాగ్యము ఏదో తెలుపుతూ “నిన్ను నిన్నుగా ప్రేమించుటకూ, నీకోసమే కన్నీరునించుటకు, నేనున్నానని తోడకరుండిన అదే భాగ్యమూ అదే సౌఖ్యము” అని శ్రీశ్రీ పాడుకున్నాడు.

కన్నీళ్ళు ఒక ఓదార్పునూ, మనసు తేలికపడే స్థితిని కలిగించినప్పటికీ అసలు కన్నీరు పెట్టుకునే పరిస్థితులు ఏర్పడకూడదనే కోరుకోవాలి. అంతేకాదు, కేవలం కన్నీళ్ళతోనే జీవితాన్ని కొనసాగించడాన్ని నిరాకరించాలి. ఆకలి, కన్నీరుండని, లోకం కోసం అహర్నిశలూ శ్రమించాలి. అందుకనే ఆ మహా కవి “కల కానిది విలువైనదీ, బ్రతుకు కన్నీటి ధారలలోనే బలిచేయకు, అగాధమౌ జలనిధిలోన ఆణిముత్య మున్నటులే, శోకాన మరుగున దాగి సుఖమున్నదిలే” అనే నిజాన్ని తెలుసుని శోధించాలి. సాధించాలి. అదే నిజమైన ధీరగుణం.

కన్నీళ్ళ వెనుక వున్న కారణాలను తెలుసుకుని, వాటిని తొలగించకుండా అవి ఆగిపోవు. నేలన కన్నీళ్ళు నిండుతున్నాయంటే నేరాలేవో, ఘోరాలేవో పెరుగున్నాయనే అర్థం. ఎదుటివారి కన్నీళ్ళను చూసిన కళ్ళు చెమ్మగిలలేదు అంటే ఏదో మానవీయాంశ మరుగున పడిపోయిందనే భావించాలి. తడిజాడలేని గుండె గది ఎంత శిథిలమో, కనులు చేరని మనసు జలమెంత కఠినమో కదా! అందుకే కన్నీళ్ళు మనసుకు సోపతిగాళ్ళు. మనసున్నోళ్ళ ఆనవాళ్ళు.

‘తెర’ తీయని ముచ్చట్లు

సెన్సార్ అభ్యంతరాలు

సెన్సార్ వారు తెలిస్తే అభ్యంతరాలు చిత్ర సీమలోని వారికి అప్పుడప్పుడు ‘షాక్’ ఇస్తుంటాయి. ఎందుకంటే, అక్కడ సభ్యుల ఆలోచనా ధోరణిని బట్టి సాధారణంగా ‘కట్స్’ పడుతుంటాయి. కానీ ‘గైడ్ లైన్స్’ను బట్టి ఉండవు. ఉదాహరణలు చెప్పాలంటే చాలా ఉన్నాయి. మచ్చుకు ఒకటి.

ప్రముఖ కవి ఆరుద్ర గారు వ్యక్తిగా మార్క్సిస్టు భావాలు గల వారైనా, సినిమాల కోసం ఆయన పలు భక్తి గీతాలు రాశారు. ‘శ్రీరామ నామాలు శతకోటి’ (మీనా), ‘రాయి నైనా కాకపోతినీ రామపాదము సోకగా’ వంటివి భక్త జన కోటికి అభి మాన

పాత్ర మయ్యాయి. ఐతే, ఎవరూ ఊహించని విధంగా ‘వీరాభిమన్య’ (1965) చిత్రంలో ఆయన రాసిన పాట ‘రంభా ఊర్వశి తలదన్నే రమణీలలామ ఎవరీమె’లో కొన్ని చరణాలకు సెన్సార్ వారు అభ్యంతరం లేవదీశారు. అందులో వారికి ‘బూతు’ కనిపించింది. అదేమిటి అంటే- ‘తనివితీరా వనిత పరువం తాకజాలని కరమేలా.. కలికి ఒడిలో పులకరించి కరిగిపోవని తను వేలా...’ ఈ పలుకుల్లో ఏ మాత్రం అశ్లీలత లేదని ఎంత మొత్తుకున్నా సెన్సార్ వారు కరుణించలేదు. ఆరుద్ర గారు మళ్ళీ ఆ చరణాలను మార్చి రాయవలసి వచ్చింది! సాధారణంగా పాట చిత్రీకరణలో సెన్సార్ వారు బూతుందని కట్స్ చెబుతుంటారు. కానీ పాట భావంలోనే అశ్లీలత ఉందని అభ్యంతరం చెప్పడం అప్పట్లో చిత్ర పరిశ్రమను ఆశ్చర్య పరిచింది. అలాంటి విపరీత ధోరణులు అప్పుడూ ఇప్పుడూ కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి.

- బి.కె. ఈశ్వర్

నేస్తమా!

నా హృదయ స్పందనవి
నా ఊపిరివి
నా గొంతువంటే చాలు
నా బాధను గుర్తుపట్టే
మనో వైద్యురాలివి
నాలోని ఆత్మ విశ్వాసానివి
నా సంతోషంలోనే కాదు
నా బాధలోనూ

వెన్నంటి ఉండే నేస్తానివి
స్నేహానికి నిజమైన అర్థానివి
నీతో మాట్లాడుతూంటే
నన్ను నేనే మార్చి పోయేలా చేసే
మైత్రీ మంత్రానివి
నాలోని కన్నీళ్లకు
ఔషధమయ్యే ఓదార్పువి..
ఎంత ఎదిగినా
ఒదిగి ఉండాలని
మంచిచెడు విడకూడదని

దైర్యాన్ని నూరిపోస్తావు..
ఎవరు వద్దన్నా
నా స్నేహానికే విలువ యిస్తావు..
ఏమిచ్చినా నీ ఋణం
తీర్చుకోలేను..
కాలేజి మెట్ల మీద మొదలైన
మన స్నేహం
ఎప్పడికీ ఇలాగే
కొనసాగాలని కోరుకుంటూ...

- అనిత దావత్, 9394221927

బిడ్డా రామీ!

జర సోచాయించు
మన అమ్మల కడుపు గాలితే
పట్టుచీరల తో సింగారించుకోలేదు
పట్టుపంచెలు ఎగదోపి కావ్యాల్లో కట్టె పెట్టలే
శవాలముందు మొసలికన్నీరు కార్చలే
వున్నది గుడిసె
ఓ పక్క వంట మరోపక్క పక్క
రెండు గదులిండ్ల జాడ లేదు
హోమ్ క్వారంటైన్ గెట్లా
మన అసుంటోళ్ల దవాఖానలోనేమో నీళ్ళు జొర్రే
మన బువ్వ మనం తింటుంటే
మన గింజ మనం నాటుతుంటే
మన నేల సత్తా మనకు తెల్వనట్లు
కొత్తగింజేయమని హుకుం
గిడేమీ వాడయ్య జాగీరు గాదుగా
ఇచ్చే నాలుగు రూకలూ మనయే బిడ్డా
గాడింట్లనుండియ్యట్లే బిడ్డా పైలం
భూసారం జూసుకో
రాజప్రాసాదాలు
కోటలు గుళ్ళూ గోపురాలు మనకెందుకు బిడ్డా
మనకి గింత బువ్వంటే చాలు

బిడ్డా

రోగమొత్తే గోలిచ్చే దవాఖాన చాలు
పోరగాళ్ళకింత అచ్చరం జెప్పే బడి చాలు
గది కూడా అడగనీకి నోరు పెగలట్లే
ఊళ్ళ గడీలు మళ్ళీ లేస్తున్నాయి బిడ్డా
మన బిడ్డలు సచ్చి
మన తల్లల ఆక్రందనలు
వినబడలేదా బిడ్డా
ఎంగిలిమెతుకుల కెగబడి
మన బతుకులనే పణం పెట్టొద్దు బిడ్డా
మన చరిత్ర మనం మరువొద్దు
మన పోరగాళ్ళ కొలువుల జాతరేది
ఉరితాళ్ళు పేనిస్తది
మందుడబ్బాలు అందిస్తది
పోకడే అది
అర్థంకాక వెనకటి గొయ్యిల పడ్తనం
రక్తం మనదే
రక్తపుమరకలు మనయే
రక్తాన్ని రుచిమరిగిన జాతి
మనల్నే మనపైకి ఎగదోస్తది
ఎవ్వడు సచ్చినా మనమేగా
అది తమాషాగా జుర్రుకుంటది రక్తం

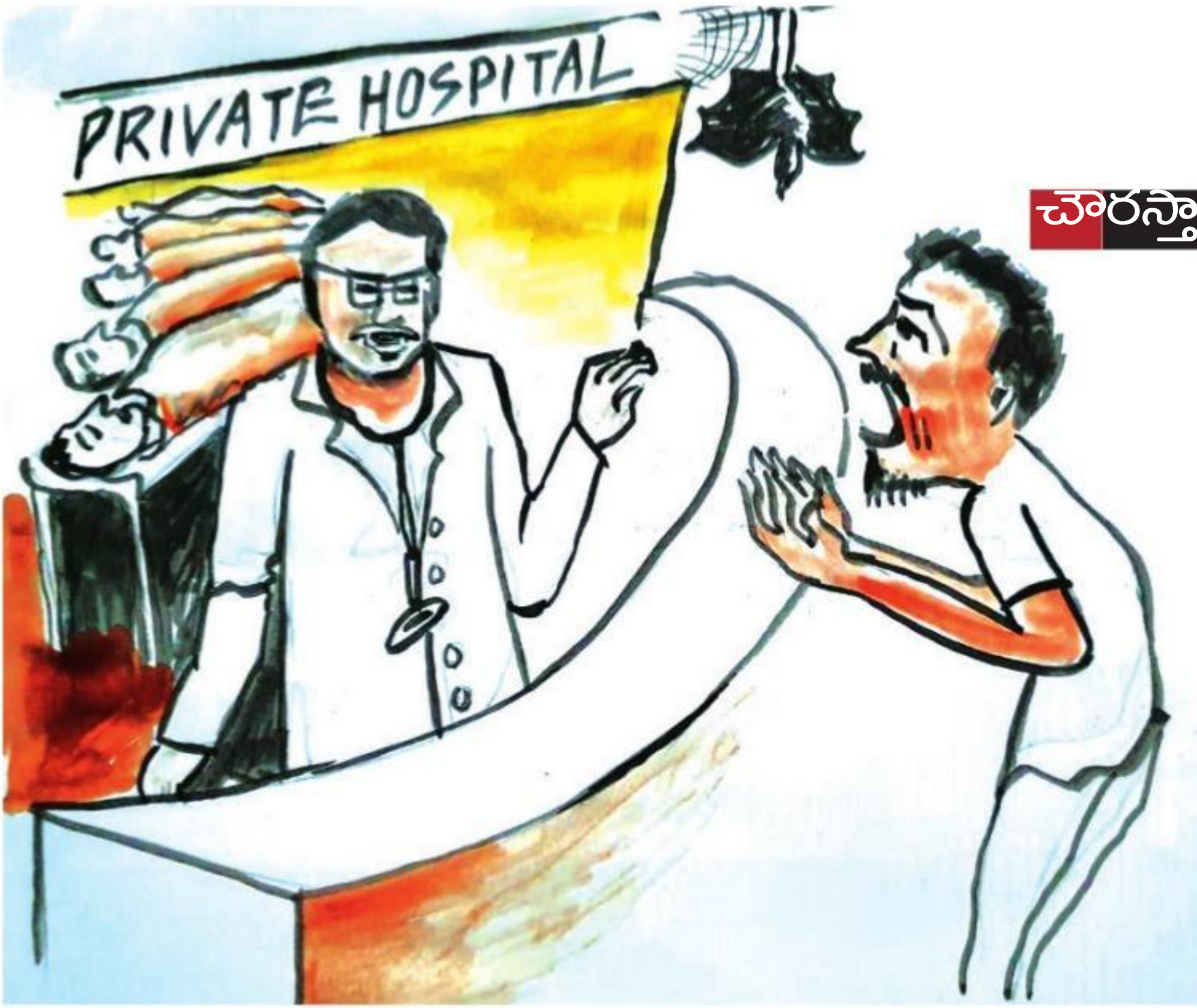
- గిరిప్రసాద్ చెలమల్లు, 9493388201

సోపతిపై మీ స్పందనలు sopathisunday@gmail.comకు పంపించండి.

ఆదివారం నవ తెలంగాణ సోపతి

2 ఆగస్టు 2020

4

చౌరస్తా

ప్రే'వేటు'

మరింత ముందుకు వెళ్ళేడు. ఒక గదిలో తెల్లకోటు కాళ్ళావేళ్ళా పడుతున్నాడో ముసాలయన. అయిదు లక్షలూ కట్టా ల్పిందే అదీ తక్షణమే అంటున్నాడు తెల్ల కోటు. టెస్టింగ్ బల్లమీద దీనంగా పడుంది ముసలయన భార్య. ఈ నెల మానేజి మెంట్ కు ఎక్కువ ఇన్ కమ్ చూపించలేదు కదా! ఈ కేసుని వదలడు లేకపోతే ఉద్యోగం ఊడిద్ది అవసరం లేకపోయినా ఆపరేషన్ తప్పదు అంటున్నది ఓ నర్సు మరో నర్సుతో నోట్లోని దంతాలన్నీ బయటపెట్టి నవ్వుతూ.

ఊరి బయట పాడుబడ్డ కొంపలో దెయ్యాలూ భూతాలూ ఉన్నా ఉండకపోయినా తలకిందులుగా వేలాడే గబ్బిలాలూ, మెడలు వడితిప్పే రాబందులూ, గోడల మధ్య 'డిజైన్లు' నేసే సాలె పురుగులూ ఉండి తీరాల్సిందే.

అయితే ఊరి మధ్య నిలబడి ఉన్నది ఓ ఏడంతస్తుల మేడ. ముఖం చూసుకోవడానికి పనికి వచ్చే అద్దాల ఫ్లోరింగ్, ఆకాశం నక్షత్రాల్ని అద్దుకున్నట్టు రకరకాల సైజుల లైట్లు అద్దుకున్న రూఫింగ్. పైకీ కిందకీ తిరుగాడే 'మరగదులూ' ఉన్నా అక్కడ పరిస్థితి పాడుబడ్డ కొంప కంటే అధ్వాన్నంగా వుంది.

అందులో అడుగుపెట్టాలంటే పోగొట్టుకోడానికి పంచ ప్రాణాలూ, పారేసేటంత డబ్బూ ఉండి తీరాల్సిందేజ పై చూపులకు అంతా బాగానే కనిపిస్తుంది. తళుకూ బెళుకులతో అరిస్తుంది. కానీ అదంతా ఓ మాయా లోకం. మామూలు కంటికి కనిపించదు.

తను ఎవరికీ కనిపించకుండా తనకు అందరూ కనిపించే విధంగా ఏర్పాటు చేసుకున్న మనిషి ఒకడు ఆ అద్దాల మేడలోకి ప్రవేశించాడు. తలమీద కొమ్ములూ బొడ్డో బాకులూ వున్న నల్లటి మనుషులు కనిపించారు ఓ మూల కూచుని పేకాడుకుంటూ.

'ఎవర్రా మీరు ఏం చేస్తున్నారు?' అనడిగాడు కనపడని మనిషి. కనపడకుండా వినపడుతున్నాడంటే వీడు మామూ లోడు కాడు అనుకున్న వాళ్ళు 'మేం యందూతలం ప్రాణాలు పట్టుకుపోయే పనిలో ఉన్నాం. చావు కేక వినిపిస్తే పరుగెత్తాం' అన్నాడు వాళ్ళల్లో ఒకడు.

కనపడని మనిషి అక్కడ్నించి పరారయ్యాడు. ఓ చోట కొందరు మనుషులు ఏదో వేలం పాట పాడుతున్నట్లు పెద్దగా అరుస్తున్నారు. కనపడని మనిషి విషయం ఏమిటా అని వాళ్ళని అడగనే అడిగాడు. ఒకడు చెప్పాడు 'కిడ్నీలు వేలం వేస్తున్నా మని వాళ్ళ వృత్తే అదన్నాడు. కిడ్నీల సరఫరానే కాదు డిమాం డును బట్టి 'నెత్తురూ', 'ప్లాస్మా' వంటివి కూడా అమ్ముతా మన్నాడు. కనపడకుండా మాట్లాడుతున్నావు కిడ్నీ అమ్ముతావా కొంటావా అనడిగాడు వాడు.

కనపడని మనిషి అక్కడ నిలబడలేక పోయేడు. మేడలో

పిల్లికి చెలగాటం ఎలక్కి ప్రాణ సంకటం అనుకుంటూ ముందుకు నడిచాడు కనపడని మనిషి.

ఆపరేషన్ బల్లమీద ఉన్నాడో బక్కప్రాణి. పైకి వేలాడుతున్న లైట్లు పక్కన బల్ల మీద మెరుస్తున్న కత్తులూ కటార్లూ భయపెడుతున్నవి.

మాస్కు వేసుకున్న ఓ తెల్లకోటు పమరో వైట్ కోట్ తో 'అసలేక్కడా కండ వున్నట్టు లేదు ఎక్కడ కోడ్డాం వీణ్ణి' అన్నాడు.

మరొక వైట్ కోటు 'కోయడం తర్వాత బిల్లు కట్టాడా లేదా?' అన్నాడు.

నర్సు పరుగెత్తి వచ్చింది. 'కంప్యూటర్లో ఆ సంగతి ఫీడవలేదు ఇంకా!' అంది.

'అయితే వీడ్ని పక్కకు తీసి మరొకడ్ని కోడ్డాం' అన్నాడు తెల్లకోటు.

'ఒన్ సెకండ్ ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటాను. బిల్లు కడితే ఆపరేషన్. ఆపరేషన్ చేసినా చెయ్యకపోయినా వచ్చేవోడే. 'మనకు 'లాస్' లేకుండా చూసుకోవాలి' అన్నాడు వైట్ కోట్. ఈ సారి నర్సు కంప్యూటర్లో బిల్లు కట్టడం చూసిమ ఆ సంగతి చెప్పింది.

'అయితే కోత మొదలు పెడ్డాం!' అన్నాడు తెల్లకోటు.

కనపడని మనిషి అక్కడ్నించి బయటకు వచ్చి వరండాలో నడుస్తుంటే వాసనకి కడుపులో దేవినట్టయ్యింది. నాలుగు శవాలు బిల్లు కడితేకానీ బయటపడవని చెప్పాడు అక్కడ ఉన్నవాడు.

ఓటర్లుగా తప్ప మనుషుల్ని ప్రాణులుగా గుర్తించని ప్రభుత్వాలు మనుషుల ప్రాణాల్ని ప్రైవేటుకు అప్పగించి గాలిలో దీపాలుగా మార్చాయి అనుకుంటూ బయటకు వస్తున్న కనపడని మనిషికి అంత పెద్ద అద్దాల మేడా ఓ పాడుబడ్డ కొంపలా కనిపించింది. తలకిందులుగా వేలాడే గబ్బిలాలు, మెడలు వడి తిప్పే రాబందుతు గోడల మధ్య డిజైన్లు వేసే సాలె పురుగులూ కనపడ్డాయి.

- చింతపట్ల సుదర్శన్, 9299809212

స్నేహమేర జీవితం

రెండు శత్రు దేశాల యుద్ధ సమయం.. రంగు పతంగులు రెండు బోర్డర్లకు సమాంతరంగా ఎగురుతుంటాయ్.. గాలి వాటుకు అవి సరిహద్దుల పైనుంచి అటు ఇటు ప్రయాణిస్తుంటాయ్.. దారాలు రెండు మాటాడుకుంటుంటాయ్.. పతంగు లెగరేస్తున్న పిల్లల ముఖాల్లో సంతోషపూరిత చిరునవ్వు.. యుద్ధానికింకా వయస్సుంచి ఇప్పటికి ఈ స్నేహం ఎగరనీయ్ అని క్యాప్షన్.. ఇదేదో ఇరాన్ ఇరాక్ మూవీ.. అయితే కావచ్చు కానీ భవిష్యత్ తరాల స్నేహ కాంక్షకు సింబాలిక్.. వైరి దేశాలు ఏవైనా.. అటు ఇటు రెండు ఇనుప కంచెలే ఉండొచ్చు కానీ వాటికి మాటలు మొలిస్తే స్నేహమవుతుంది.. ఆ రెండింటి మధ్య ఆ పచ్చని వంతెన కూలినప్పుడే అవి శత్రుదేశాలు.. ఈ సూత్రం దేశాలకే కాదు దేశాల్లోని ప్రజలందరికీ.. ప్రతి ఒక్కరికీ.. అందుకే స్నేహం విలువ కట్టలేనిది.. నేడు జాతీయ స్నేహితుల దినోత్సవం సందర్భంగా కాన్ఫ్లిక్ట్ స్నేహ పరిమళాలు మీకోసం..

శత్రువును గెలవాలంటే యుద్ధం చేయాలి.. యుద్ధానికో ఆయుధం కావాలి, అన్నిసార్లు ఆయుధం ఆయుధంగా ఉండదు కొన్నిసార్లు ఆయుధం పేరు స్నేహం కూడా. గాయం మానాలంటే ఔషధముండాలి కొన్నిసార్లు ఔషధం పేరు స్నేహితుడు.. నిజమే కదా స్నేహమే ఉంటే అసలు యుద్ధమెందు

కొస్తుంది.. కనుక యుద్ధాన్ని వద్దనే తత్వం ప్రతి ఒక్కరికీ అలవ డాలి. స్నేహంతో, సంధితో యుద్ధాల్లోడించిన రాచ గాధలు మనకెరుకే కదా. యుద్ధంతో ఓడిపోతామేమో కానీ స్నేహంతో గెలిచే తీరతాం. ఆప్త వాక్యపు మిత్ర సలహాలతో గాయాలను తప్పించుకున్న, స్నేహితుల సపర్యలతో స్వస్థత పొందిన నీతి చంద్రిక కథలెన్నో మనకు బాల్యం నుండే ఎరుక కదా..

స్నేహం వ్యాపారం కాదు కానీ స్నేహం సాటిలేని లాభ సాటిది.. ఎటొచ్చి దుష్ట స్నేహలే నష్ట శాతాలు.. అవును కత్తికి పదును న్నట్టే స్నేహానికి రెండంచులు న్నాయి.. నాణెంలో రెండో ముఖం ఉంటేనే విలువ కానీ స్నేహంలో దుష్ట ముఖం చెల్లుబాటు కానిది.. ప్రేమకు ముందు మెట్టు స్నేహం స్నేహపు పరాకాష్ఠ ప్రేమ.. పుట్టే ప్రతి ప్రేమకూ స్నేహమే పునాది.. స్నేహం ఉన్నప్పుడే ఏ సంబంధమైనా బలోపేతంగా ఉంటుంది. వరసలు, సంబంధాలు ఏవైనా అన్నింటికీ స్నేహమే ఆధారం.. స్నేహపు పునాది లేకుండా ఏ సంబంధాన్నీ నిర్మించలేము..

ఎంత రహస్యమైనా సరే, మనసులోని మాట ఎవరితో పంచుకోగలుగుతాం అంటే రక్కున వచ్చే సమాధానం స్నేహితుడు.. మనిషికి ఉండే అన్ని బంధాల్లోకెల్లా అత్యంత ప్రియమైనది స్నేహ బంధం.. అన్నదమ్ములో బంధువులో

ఎవరూ ఉండని స్థితి కొందరికెదురవ్వచ్చు కానీ స్నేహితులైని మనుషులే ఉండరు. స్నేహం విలువ దేవుడికీ తెలుసు గనుకేమో ఎవరికీ స్నేహితుల లేమి రానివ్వడు.

అంతుచిక్కుని అయోమయానికి గురైనప్పుడు స్నేహితుడొక పరిష్కారం.. మన సమస్యేంటో తెలుసుకొని తగిన సలహా ఇచ్చే ఆవులు స్నేహితులే.. మనోవేదన వాటిల్లిన తరుణంలో ఓదార్పు మందు స్నేహితులే.. స్నేహమొక జ్ఞానం స్నేహమొక అమృతం..

లాక్ డౌన్ సమయం బయటి ప్రపంచాన్ని మూసి లోపలి ప్రపంచాన్ని తెరిచింది.. తెరిచుకున్న ప్రపంచంలో స్నేహమే అధికంగా ఉంది.. కుటుంబ సభ్యులతో స్నేహం, మొక్కలతో స్నేహం, జంతువులు పక్షులతో స్నేహం వెరసి ప్రకృతితో స్నేహం.. పర్యావరణ హాని కలగనివ్వని మానవీయ గుణం లాక్ డౌన్ కాలాన సాక్షాత్కరించింది..

- శ్రీనివాస్ సూఫీ, 9346611455

అశయాల కోసం స్నేహం

ప్రతి సంవత్సరంలానే ఈ సంవత్సరం కూడా స్నేహితుల దినోత్సవం వచ్చింది. కాకపోతే ఈ స్నేహితుల దినోత్సవం మనందరికీ ఒక సవాలుగా మారింది. కరోనా విజృంభిస్తున్న ఈ సమయంలో మనుషుల మధ్య స్నేహ సంబంధాలు, ఆత్మీయ సంబంధాలు దూరమవుతున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో ఈ స్నేహితుల దినోత్సవం మన అందరిని దగ్గర చేయాలి. కరచాలనాలు లేకపోయినా, ఆత్మీయ ఆలింగనాలు లేకపోయినా ఒకరికి ఒకరు బాసటగా నిలవాలనే సందేశాన్ని ఈ స్నేహితుల దినోత్సవం మనందరికీ అందిస్తుంది. “స్నేహమనే మాటలో చెరో అక్షరం మనం-బ్రతుకు తీపి బాటలో మధుర క్షణాలం మనం” అని సినీకవి అన్నట్లు స్నేహమంటే ఏమీ ఆశించకుండా, తన స్నేహితుడి కోసం నిస్వార్థంగా పనిచేయడం, అవసరమైతే ఎంతటి త్యాగానికైనా ముందుకు రావడమే స్నేహం. నిజమైన స్నేహం అంటే మన స్నేహితుడిలోని మంచి-చెడులను అంగీ కరించే గుణం ఉండాలి. అందుకే స్నేహితుల్ని చూసి వారి వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనా వేయవచ్చు అని అంటారు పెద్దలు. మంచి స్నేహాన్ని పెంచుకో, చెడ్డ స్నేహాన్ని వదిలించుకో అని అన్నారు.

మనకు తెలియకుండానే కుటుంబబంధాలు బంధుత్వాలు ఏర్పాడతాయి. మనకు తెలిసి, మన మనసుకు నచ్చి మనం ఎంచుకునేది కేవలం స్నేహితులను మాత్రమే. అలాంటి స్నేహానికి లింగ బేధం లేదు. వయస్సుతోనూ సంబంధం లేదు. కులం, మతం, ఆస్తి, అంతస్తులతో సంబంధం లేనిదే నిజమైన స్నేహం. స్నేహం అనేది విడదీయలేని మానవాళి బంధం. అంత విలువైన స్నేహం నేడు ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో అవసరాలు తీర్చేదిగా, చేతిలో డబ్బులు లేకపోతే ఇచ్చేవాడు స్నేహితుడు, డబ్బులున్న వాడి చుట్టూ పోగుపడి వాళ్లను పొగిడేవాళ్ళు మాత్రమే స్నేహితులు అన్నట్లుగా మారిపోయింది.

కష్టాల్లో, కన్నీళ్ళలో, ఆపదలో, అనారోగ్యంలో మన వెంట ఉండి మనలో కొండంత ధైర్యాన్ని నింపి, మనల్ని ముందుకు

నడిపే స్నేహితులను నేడు అవసరాల కోసం వాడుకునే ఒక విచిత్ర సంబంధంగా మార్చుతున్నారు. కొన్ని సినిమాలు, సీరియల్స్, షార్ట్ ఫిల్మ్ లో చూపిస్తున్న విధంగా స్నేహానికున్న గొప్పతనాన్ని వదిలి స్నేహం అంటే అల్లరిచిల్లరగా తిరుగుతూ అమ్మాయిల వెంటపడటం, దోపిడీ, దొంగతనాలు, గ్రూపు ఫైట్స్ లాంటివి నేటి యువత నేర్చుకుంటున్నారు. ఇదే నిజమైన స్నేహం అనే భ్రమలో బ్రతుకుతున్నారు. చిన్న చిన్న విషయాలు కోపతాపాలకు వెళ్ళి గొడవలు పడి శత్రువులుగా మారు తున్నారు. రోజుకో స్నేహితుడు, డబ్బుండేవాడు స్నేహితులు, అవసరాలను తీర్చేవాడు స్నేహితులుగా ఎంచుకుంటున్నారు. నేటి సోషల్ మీడియా స్నేహాలు అర్థం లేకుండా పోతున్నాయి. ప్రేమికులను కలిపేవాడు స్నేహితుడు అనుకునే వాళ్ళ సంఖ్య ఎక్కువగా ఉంది అంటే ఆశ్చర్యం లేదు.

స్నేహితుల దినోత్సవం : నిజానికి స్నేహాన్ని పంచడానికి,

ప్రేమను వంచడానికే ఒక్క రోజు ఉండాలని అవసరం లేదు. ఒక రోజులో సరిపడేది కాదు స్నేహం, ప్రేమ. కానీ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత, ప్రపంచంలో యుద్ధ వాతావరణం పోయి, స్నేహ భావం పెరగటం కోసం, శాంతిని పెంపొందించటం కోసం, అందరిని స్నేహమనే తాటిపైకి తెచ్చేందుకు 1935 సం.లో యు.ఎస్.సి. (యునైటెడ్ స్టేట్స్ కాంగ్రెస్) ప్రతి సంవత్సరం ఆగస్టు మొదటి వారాన్ని ఫ్రెండ్ షిప్ డే (స్నేహితుల దినోత్సవం) గా జరుపుకునేలా చేశారు. 1997లో కార్టూన్ క్యారెక్టర్ లతో తన ప్రతిభను చాటుకున్న “విన్ని దావూ” ను ఫ్రెండ్ షిప్ డే బ్రాండ్ అంబాసిడర్ గా పిలువసాగారు. ఆ తర్వాత నుంచి అనేక సంవత్సరాలుగా ఇదే ఆనవాయితీ కొనసాగుతూ వస్తున్నది.

పవిత్ర బంధం స్నేహం : రక్త సంబంధాన్ని మించి ఆత్మీయ అనుబంధంతో నమ్మకంతో పెనవేసుకున్న బంధం స్నేహ బంధం. చిన్నతనంలో పిట్ట గూళ్ళు కట్టే దగ్గర నుంచి, చదువు, ఉద్యోగం, వ్యాపారం ఇలా అన్ని వయస్సులలో మనకు ఆనందాన్ని, ఆత్మీయతను ఇచ్చే బంధం స్నేహం. స్నేహం తండ్రి-కొడుకు, అన్నదమ్ములు, కుటుంబ సభ్యులతో కూడా స్నేహం చేయవచ్చు. భార్యా భర్తలు కూడా స్నేహితుల్లాగా కలిసి జీవితం సాగించవచ్చు. అసలు ప్రేమకు తొలిమెట్టు స్నేహమే కదా! మన పురాణాలలో, కథలలో, సినిమాల్లో, సీరియల్స్ లో అనేక మంది గొప్ప స్నేహితుల గురించి, వారి త్యాగాల గురించి

మనం తెలుసుకున్నాం. అలాంటి నిజమైన స్నేహాన్ని పెంపొందిద్దాం.

అవసరాల కోసం కాదు : అవసరాల కోసం స్నేహం కాదు, ఆశయాల సాధన కోసం స్నేహం చేసిన వాళ్ళు చరిత్రలో మిగిలిపోయారు. కారల్ మార్క్స్-ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ స్నేహం పీడిత ప్రజల విముక్తి సిద్ధాంతాన్ని బయటకు తెచ్చింది. ఫిడెల్ కాస్ట్రో, చెగువేరాల స్నేహం క్యూబా దేశానికి విప్లవాన్ని తెచ్చింది. షహీద్ భగత్ సింగ్, రాజ్ గురు, సుఖ్ దేవ్ స్నేహం మన దేశ యువతలో స్వాతంత్ర్య కాంక్షను రగిల్పింది. పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య-మాకినేని బసవపున్నయ్యల స్నేహం వీర తెలంగాణ సాయుధ పోరాట విప్లవాన్ని తెచ్చింది. నిజాం పాలన నుండి విముక్తి కల్పించింది.

ఆస్తుల కోసం సంబంధాలు, అవసరాల కోసం స్నేహాలు కాకుండా, తమకు ఎట్లాంటి సంబంధం లేకపోయినా తమ సిద్ధాంతాల కోసం, లక్ష్యాల కోసం స్నేహం చేసి అందరి మనసుల్లో చెరగని ముద్ర వేసుకొన్న వారు నిజమైన స్నేహితులు, స్నేహానికి నిజమైన అర్థాన్ని ఇచ్చినవారు. ఇలా చాలా మంది యువత నాటి, నేటి సమాజంలో కూడా ఉన్నారు. తాము నమ్ముతున్న సిద్ధాంతం కోసం, లక్ష్యాల కోసం, ప్రజల కోసం, సమాజం కోసం పనిచేస్తున్నారు. వారందరికీ స్నేహితుల దినోత్సవం సందర్భంగా శుభా కాంక్షలు. అందుకే మనం అన్ని కరోనా నిబంధనలు, జాగ్రత్తలు పాటిస్తూ ఈ స్నేహితుల దినోత్సవం జరుపుకుందాం.

- షేక్ బషీరుద్దీన్, ఖమ్మం జిల్లా, 9704816603

చిరునవ్వుకు చిరునామా..

స్నేహం పెదవిపై వికసించే అందమైన చిరునవ్వు. బాల్యం నుండి నా జీవన ప్రయాణంలోని ప్రతి అధ్యాయంలో ఎవరో ఒకరు వెంట వస్తూనే ఉన్నారు. స్నేహితులు మరారేమో కానీ స్నేహం మారలేదు. కొందరు ప్రయాణించిన కాలం తక్కువే. అయినా నా జీవిత పుస్తకంలో కొన్ని పేజీలకు అందమైన వర్ణాలు అందించారు. కొందరు ఇప్పటికీ వెంట నడుస్తూ నా ప్రయాణపు పూదోటలో తమ పరిమళాలను పంచుతూనే ఉన్నారు.

సోషల్ మీడియా పుణ్యమా అని ఆ మధ్య నా పాత స్నేహితుల అడుగు జాడలను కనిపెట్టగలిగాను. ఆ రోజు నాకు ఇప్పటికీ జ్ఞాపకమే. మనసు మేఘాలలో తేలుతూ ‘ఎన్నాళ్లో వేచిన

ఉదయం’ పాట పాడేసుకుంది. ఇక ఇప్పుడు అందరం కలిసి సమూహంలో స్నేహగీతలు పంచుకుంటున్నాం అనుకోండి. అమ్మ, నాన్న, అన్న, చెల్లి, గురువు అందరి గుణాలను కలిపితే కనిపించే అందమైన చిత్రం స్నేహానిదే. ఎవ్వరికీ చెప్పలేని రహస్యాలను కూడా మనల్ని మనంగా గుర్తించే స్నేహంతో పంచుకుంటాం. అందుకే స్నేహం అంటే నమ్మకం అంటాను.

అలా అని వెంట నడిచిన ప్రతి ఒక్కరూ స్నేహితులు కాలేరు. స్నేహితులైన ప్రతి ఒక్కరూ మనసుకు దగ్గరగా లేకపోవచ్చు. అవసరం కొద్దీ ఆశించి చేసే స్నేహాలు ఎక్కువ కాలం నిలవవు.

కొందరు మన ముందు మంచిగా ఉంటూ వెనుక ఈర్ష్యతో రగులుతుంటారు. అప్పటి వరకూ ఎంతో చక్కగా వెంట తిరిగి ఇబ్బందులు ఎదురైనప్పుడు ముఖం చాటేసే వారు కూడా లేకపోలేదు. అందుకే కాస్త జాగ్రత్త అవసరం అంటున్నా. జీవితంలో నిన్ను నిన్నుగా చూడగలిగే నిజమైన స్నేహం దొరికితే అంతకు మించిన వరం లేదు.

**- విజ్ఞైక
సినీ గేయ రచయిత్రి**

ఆ నలుగురు..!

- అక్షర్

“ఇటువంటి స్నేహితుడొకడున్న వెయ్యి ఏనుగుల బలం!”
దాదాపు 18 సంవత్సరాల కిందట, పాలిటెక్నిక్ చదువుతున్న రోజుల్లో వరంగల్లోని ఇస్లామియా గ్రౌండ్స్లో ఫన్ అండ్ ఫన్ సంస్థ వారు ఎగ్జిబిషన్ ఏర్పాటు చేశారు. అందులో టికెట్ కౌంటర్లో సాయంత్రం 5 నుండి రాత్రి 10 గంటల వరకు పార్ట్ టైం పని చేసేవాడిని. రోజుకు 25 రూపాయలు. మధ్య మధ్యలో సంస్థ ఏజెంట్స్ వచ్చి జమ అయిన డబ్బులు తీసుకెళ్ళే వారు. ఒకరోజు జాయింట్ వీల్ దగ్గర కౌంటర్లో ఉన్నప్పుడు సందర్శకుల తాకిడి ఎక్కువగా ఉంది. ఆ రోజు లెక్కలో 500 రూపాయలు తేడా వచ్చాయి. అప్పటి నా బాధను మాటల్లో వర్ణించలేను! 500 రూపాయలు అంటే దాదాపు నెల జీతం. నేను చేసిన పని అంతా వుధా అయినట్లే! అప్పుడు వచ్చాడు అక్షర్. వాడు కూడా నాలాగే చదువుకుంటూ పార్ట్ టైం చేస్తున్నాడు. ఆ డబ్బులు ఉంటేనే ఆ నెల రూమ్లో ఉంటూ చదువుకునే అవకాశం ఉంటుంది. ఏడుస్తున్నాను. అక్షర్, మరో ఇద్దరు మిత్రులు డ్యూటీ తర్వాత అర్ధరాత్రి వరకు నాతోనే ఉండి నాకు ధైర్యం చెప్పారు. తెల్లవారిన తర్వాత మేనేజర్తో మాట్లాడి లెక్క మళ్ళీ చూద్దాం అన్నారు. ఆ రాత్రి నాకు నిద్రలేదు. మరుసటి రోజు కాలేజీకి వెళ్లి వచ్చిన తర్వాత ఎగ్జిబిషన్ కి వెళ్ళాను. అక్షర్ ఎదురుగా ఉన్నాడు. మేనేజర్తో మాట్లాడాను నీ తప్పేమీ లేదు. లెక్కల్లో ఎక్కడో పొరపాటు జరిగింది అని చెప్పాడు. వాడిని ప్రేమతో అలాగే కౌగిలించుకున్నాను.

స్నేహంలో నిజమైన రాజు అక్షర్!

- వేణుమాధవ శర్మ

“స్నేహం అనేది రెండు శరీరాల్లో ఉండే ఒకే ఆత్మ” అని మనం చదివే ఉంటాం. మా విషయంలో ఇది అక్షరాలా నిజం. తనది జగిత్యాల, నాది నర్సంపేట. పేదరికమే మాకున్న కామన్ క్వాలిటీ. అంబేద్కర్ ఓపెన్ యూనివర్సిటీలో డిగ్రీ పూర్తి చేసి, ఓయూలో రెగ్యులర్ గా పీజీ చదివాము. గుడిలో వేణు, బడిలో నేను ఇద్దరం పార్ట్ టైం పనిచేసాము. ఎంత ఆలస్యమయినా హాస్టల్లో ఇద్దరం కలిసే భోజనం చేసే వాళ్ళం. స్వచ్ఛమైన స్నేహానికి చిరునామా వాడు. మోడల్ స్కూల్ టీచర్ పరీక్షలకు హైదరాబాదులో వాళ్ళ ఇంట్లో ఉండే చదివాను. అమ్మ ఇద్దరికీ

అమ్మే! ఇప్పటికీ నెలకోసారి కచ్చితంగా కలుస్తాను సాహిత్యం, చదువు, సమాజానికి ఎంతో కొంత తిరిగి ఇవ్వాలనే ఆలోచనలు... ఇవే నిత్యం మా చర్చలు!

- విజయ్ శంకర్ రెడ్డి

“ఆపదలో ఆదుకునే వాడే నిజమైన మిత్రుడు”

విజయ్ వాళ్ళ నాన్న బ్యాంక్ మేనేజర్. పాలిటెక్నిక్ చదువుతున్న రోజుల్లో వరంగల్ వార్త ఆఫీస్ దగ్గర రూమ్. బస్సు దిగిన తర్వాత ఎక్కువ దూరం నడవకూడదని అప్పట్లోనే పన్నెండు వందల రూపాయలు చెల్లించి ఉండేవాడు. నాలుగు అడుగులేస్తే వచ్చే కాలేజీకి కూడా రోజు ఆటోలోనే వెళ్లి వచ్చేవాడు. చివరి సంవత్సరం మా స్నేహం కొంత బలం పడ్డాక వాడు నన్ను తన రూమ్లో ఉండమన్నాడు. నేను అంత అద్దె చెల్లించలేనని చెప్పినా వినకుండా ఒప్పించాడు. తనకి ఎంతో కొంత సేవ్ అవుతుందన్నాడు. నిజంగా చెప్పాలంటే నేను చెల్లించే రెండు మూడు వందలు వాడికి అవసరమే లేదు. మూడు నెలల తర్వాత నాకు ఈ పద్ధతి ఏమంత నచ్చలేదు. ఓ రోజు సామాన్లు సర్దుకుని నేను వేరే రూమ్ కి వెళ్తున్నాను అని చెప్పాను. కాలేజీ నుండి తిరిగి వచ్చే సరికి వాడు కూడా సర్దుకున్నాడు. పద నేను కూడా నీ రూమ్ కే వస్తా అన్నాడు! పోరా పిచ్చోడా..! అని వాడిని పట్టుకుని చాలాసేపు ఏడ్చాను. ఇప్పటికీ ఇరవై ఏళ్ళు అయినా వాడి మంచితనం నాకు ఎప్పుడూ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తుంటుంది. ఇప్పుడు తను అమెరికాలో ఉన్నా ఆ జ్ఞాపకాలు మధురాతిమధురం.

- శ్రీధర్

ఎదిగిన కొద్దీ ఒదిగి ఉండే గొప్ప లక్షణం ఉన్న మరో మిత్రుడు శ్రీధర్. ఇద్దరం ప్రైవేట్ టీచర్స్ గా కెరీర్ ప్రారంభించినా, చిన్న చిన్న అభిప్రాయ భేదాలున్నా ఇద్దరం విడిపోయింది లేదు. చాలా మంది స్నేహితులు ఉన్నత ఉద్యోగాలు సాధించినా తిరిగి ఊరి వైపు చూసింది లేదు. వారి వ్యక్తిత్వంలో ఎంతో మార్పు. శ్రీధర్ మాత్రం ఇప్పటికీ అంతే స్నేహం, అదే కష్టపడే తత్వం... పాత మనిషే! లీడ్ సామాజిక కార్యక్రమాలను నిత్యం ప్రోత్సహిస్తూ వెన్నంటే ఉంటాడు. తను ఇప్పుడు పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్ లో సిబ్బాగా ఉద్యోగ బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నాడు. ఊరికి వచ్చిన ప్రతిసారి ఇంటికి వచ్చి అమ్మానాన్నలను కలిసి ఆశీస్సులు పొందుతాడు. డాబు, దర్పం ఏ మాత్రం కనిపించదు. ఇలా గోవర్ధన్, సతీష్ చాలా మంది స్నేహితులు! స్నేహితులు లేని జీవితాన్ని ఊహించలేము. ఎన్నో కష్టాల సుడిగుం డాలను దాటి ఈ రోజున ప్రభుత్వ ఉపాధ్యాయుడిగా, రచయితగా, లీడ్ వెల్ఫేర్ సొసైటీ వ్యవస్థాపకుడిగా జీవితంలో నిలదొక్కుకోవడానికి స్నేహితుల పాత్ర ఎంతో ఉంది. జీవితం మొత్తం లో మనకంటూ నలుగురు ప్రాణ మిత్రులను సంపాదించు కోవడం కన్నా గొప్ప ఆనందం మరొకటి లేదు.

అందరికీ స్నేహితుల దినోత్సవ శుభాకాంక్షలతో..!

- కాసుల రవికుమార్

99083 11580

అందరూ అర్జులే...

ప్రతి వ్యక్తి జీవితంలోనూ ప్రపంచమంతా తనను వేలేసినా చేరదీసేందుకు ఒక మనిషి ఉంటాడు. ఎంత అంతర్ముఖుడైనా ఒకానొక సందర్భంలో అంతఃసంఘర్షణతో చిక్కుకున్నప్పుడైనా ఒక మనిషి కోసం, ఒక మనసు కోసం పక్కకు చూస్తాడు. ఆ సమయంలో కుటుంబం కంటే కూడా ముందు ఉండేవాడే స్నేహితుడు. కొన్ని నవ్వులు, ఎన్నో కన్నీళ్లు. కొన్ని ఆనందాలు, ఎన్నో విషాదాలు అన్నింటా స్నేహితుడి ఓదార్పు బలాన్నిస్తుంది. ఏదో ఆశించి చిగురించిన స్నేహాలు కూడా ఆఖరున ప్రాణ ప్రదంగా రూపొందుతాయి. ప్రపంచమంతా వ్యతిరేకిస్తుంటే కుటుంబం కూడా అసహ్యంతో చూస్తుంటే వెన్ను తట్టి “రేయ్ మామా ఏంట్రా ఆలోచిస్తున్నావ్? ఛిల్..!” అంటూ ఆగిపోయిన జీవితానికి ఇంధనం పోస్తాడు.

రోజుకొక కొత్త పరిచయాలు పెరుగుతున్నా ఎప్పుడో చిన్న నాటి చడ్డీ దోస్త్నో, స్కూల్ జిగిరీనో మైళ్ళ దూరం దాటి కలిసేలా చేసేదే ఫ్రెండ్‌షిప్ డే. పాత స్నేహానికి కొత్త రంగులద్ది సంవత్సరం మొత్తం మోసేందుకు జ్ఞాపకాలను పొదువుకో వడానికి, ఎక్కడున్నా నా స్నేహ ప్రపంచం నువ్వే అని వేడుకలు చేసుకోడానికి ఒక చక్కటి సందర్భం !

రోజంతా గతకాలపు జ్ఞాపకాలు నెమరేసుకుంటూ, చిన్న నాటి చిల్లరకొట్టు దగ్గరో స్కూల్లోని మామిడి చెట్టు దగ్గరో ఆగిపోయి ఆలోచనల మధ్యే కాస్త సమయాన్ని జీవించేయొచ్చు. కాలాలు మారినా చెరగని బంధం పెనవేసుకుందని మురిసి పోవచ్చు. ఎప్పుడైనా పరుగుల జీవితంలో మనసు కాస్త విశ్రాంతి కోరితే వెంటనే తట్టే ఒక మనిషి స్నేహితుడు. స్నేహం దూరాల్ని కూడా చేరిపేసి అవసరాల్ని తీర్చేయగలదు. ఒడిదుడుకుల బతుకుబాటలో చేయి పట్టుకుని ముందుకు తన కూడా తీసుకెళ్లగలదు. ఒక్క స్నేహితుడు కూడా లేని మనిషిని చూస్తే ఆ మనిషి జీవితాన్ని ఎంత గొడ్డుగా వెల్లడిస్తున్నాడో అర్థమవుతుంది. అయినా మన పిచ్చి కాకపోతే... మిత్రుడు ఉండని మనిషి ఉంటాడా? జీవితంలో మంచివాడో చెడ్డవాడో, నల్ల వాడో తెల్లవాడో కేవలం మనిషేనా ఒక కుక్కపిల్లో, చిట్టి చిలుక పంజరమో ఏదో ఒకటి మనను ఇలా ఆపి స్నేహిస్తుంది. మనసు సంభాషించడం మిత్రుడితోనే నేర్చుకుంటుంది. మనిషి మనిషికి మధ్య ఏ బంధుత్వం లేకపోయినా అసలు ఏ అర్హతలు అవసరం రాని, అంతస్తులు అడ్డుపడని బంధం స్నేహం. దేశాల మధ్య యుద్ధాలు ఆపగలదు. అదే యుద్ధంలో తోడుగా నిలవగలదు. పోయే ప్రాణాల్ని లెక్కచేయకుండా మిత్రరాజ్యాన్ని గెలిపించాలనుకోగలదు .

రోడ్డు మీద అలా నడుస్తూ ఉంటామా... అటుగా వెళ్తున్న

మనిషికి పిసరంత నవ్వును అందిస్తే అక్కడే ఒక మిసీ ఫ్రెండ్‌షిప్ పురుడుపోసుకుంటుంది. ఇక ఆ ఇద్దరూ ఈ నవ్వును రోజూ పరస్పరం ఇచ్చుకుంటే ఎవరూ విడదీయని బంధంగా ఏర్పడుతుంది. స్నేహమంటే కేవలం నవ్వులేనా? కానే కాదు, గిల్లి కజ్జాలు, వీర లెవెల్ పొట్లాటలు కలిపిన స్నేహాలు కూడా లేకపోలేదు. అయినా స్నేహం ఏర్పడటం అనేది మనిషి జీవితంలో ఒక వింత సందర్భం. రయ్యిన ఉరికే రైలు బండిలో కూర్చునేందుకు కూసెంత సీట్ ఇచ్చిన పెద్దమనిషితో వయసు పట్టింపులు లేకుండా స్నేహిస్తుంటాం. పక్కింటి పంకజాన్ని ఎన్ని మాటలతో ఎత్తిపోసినా పుట్టింటికి వెళ్ళినప్పుడు తన చప్పటి పప్పు కోసం నోరు పీక్కుపోతుంది. నోరూరేలా గుత్తి వంకాయ చేస్తే ముందు పక్కింటి పిన్నికే రుచి చూపి డాబుకు పోవాలని మనసు తహతహలాడుతుంది. ఆఫీస్ అయిపోయాక గేట్ దగ్గర మనకోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను అన్నట్టు చిరునవ్వుతో వీడ్కోలు పలికే వాచ్‌మేన్‌తో స్నేహం ఎప్పుడూ కూడా హెళాదాను అడ్డుతేలేదు. పేరు మోసిన పెద్దనైనా “అరేయ్... ఒరేయ్” అనగలిగే ఆత్మీయతను స్నేహమేగా ఇచ్చేది.

బస్‌లో చిన్ని ప్రయాణంలో పక్కసీటు పడుచు అమ్మాయి ఇచ్చిన రెండు చిప్స్‌కే బామ్మ భలే ఆనందంతో మాటలు కలిపేయటం కూడా స్నేహమే. రోజూ వాకింగ్‌కి వెళ్తూ పార్క్‌లో మన పక్కగా వస్తున్న వారు కూడా తెలీకుండానే జీవితంలోకి ఇన్స్పిర్ట్ స్నేహితుల్లా వచ్చేస్తారు.

ఇక ఈ వర్చువల్ కాలంలో ప్రపంచమంతా చాలా చిన్నదై పోయింది. మిసీ స్టేడియంలాగా... ఎక్కడో అమెరికాలో ఉండే స్నేహితునికి స్టేటస్‌లో విషెస్ చెప్పేస్తే భారత్‌ను సందర్శించినంత ఆనందం మీ విదేశీ మిత్రుడి సొంతం. గంటలు గంటలు కాల్స్ మాట్లాడకపోయినా చిన్న సందేశాల్లో బద్ధకంగా రిప్లై ఇచ్చే బద్ధకిస్తును కూడా “ఏరా బామ్మర్ని ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ డే ప్లాన్స్ ఏంటి” అని అడిగేలా చేయగలదు. ఏ ఫేస్‌బుక్‌లోనో ట్విట్టర్‌లోనో మీ ఆలోచనలను ఆస్వాదించే మనిషికి చిన్న సందేశం పంపినా ఆ రోజంతా అతను ఆనందంగా ఫ్రెండ్‌షిప్ డే ని ఆస్వాదించగలడు. చిన్నచిన్న ఆనందాలన్ని జీవితంలో పెద్ద సంతోషాలుగా చక్కని జ్ఞాపకాలుగా వృద్ధాప్యంలో తోడుంటాయి. అలాంటి జ్ఞాపకాలన్నీ మిత్రుల ద్వారా పొందవచ్చు.

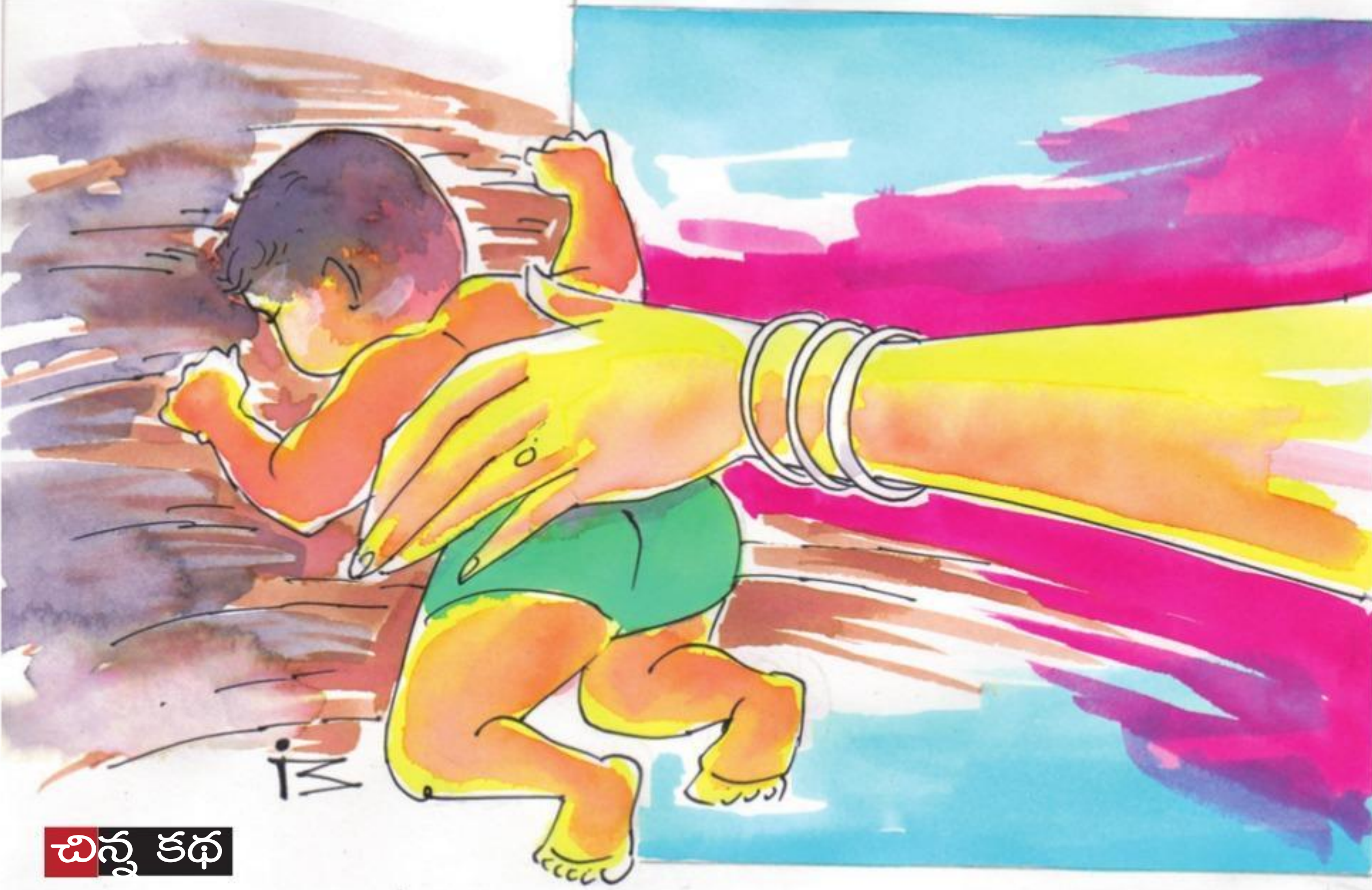
ఎన్ని కరోనాలు వచ్చి మిత్రులను కలవకుండా చేసినా కలిసిపోయిన మన మనసులను విడదీయలేవుగా. ఈ సంవత్సరం ఇలాగే ఎక్కడివాళ్ళం అక్కడే ఉండి స్టాట్యూ గేమ్ అడుతున్నట్టు మిత్రులకు వీడియో రూపంలోనో మెయిల్ రూపంలోనో ప్రేమనంతా గుప్పించేద్దాం . వచ్చే ఫ్రెండ్‌షిప్ డే ని పూర్తిగా వేడుక చేసుకునేందుకు ఈసారి ఫోన్లలో ప్లానింగులు వేసుకుందాం . పాత జ్ఞాపకాలను తొవ్వి నవ్వులను వ్యాపిద్దాం . ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ డే కి కరోన కంటే ఎక్కువగా మన నవ్వులే వ్యాపించేలా స్నేహితులంతా ప్రతిన పూనుకుందాం !

హరివిల్లంటి ఫ్రెండ్‌షిప్ బ్యాండులు, ముచ్చటైన గ్రీటింగ్ కార్డుల మధ్య నవ్వులు నయాగరా జలపాతంలా సాగేలా ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ డే జరుపుకుందాం .

- శ్రీ నిధి, 6302500028

తెల్లారని తీతువు రాగాలు...

చిన్న కథ

జోరున వర్షం కురుస్తుంది బాబు ఏడుపు మొదలెట్టాడు. ప్రతి చినుకు టపాసులా, పెల్లుమన్న పిడుగులా చప్పుడు చేస్తుంది. ఇల్లులా కట్టుకున్న పట్టాపై పడుతూ. గోరికి మెలుకువొచ్చింది ఆ చప్పుడుకి, కాదు కన్న పేగు ఏడుపుకి. బాబుని తన హృదయానికి ప్రేమగా హత్తుకుంది ఏడుపు ఆపాడు బాబు. పూర్తిగా తన ఆకలి తీరలేదేమో మళ్ళీ మొదలెట్టాడు. గోరికి ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. కన్నబిడ్డ ఆకలి తీర్చలేనప్పుడు తల్లికి కలిగే పొత్తిళ్ల మంట నరకాని కంటే భయంకరమైనది. సంచీలో పాల డబ్బా కోసం వెతికింది, డబ్బా అయితే దొరికింది కానీ దానిలో పాలు మాత్రం లేవు. తన చెంపలపై ప్రవహిస్తున్న నదులను చెంగుతో తుడుచుకుంటూ డబ్బులు దాచుకునే డబ్బాగా మార్చుకున్న థమ్సప్ బాటిల్లో చూసింది. దానిలో ఒక్క రూపాయి మాత్రమే ఉంది. ఒక్క సారిగా తన మొగుడ్ని చంపాలన్నంత కోపం వచ్చింది తనకి. దాచుకున్న డబ్బులని తీసుకెళ్లాడు తన భర్త.

భార్య, కొడుకుపై లేని కరుణ ఆ బెల్ట్ షాప్ వాడిపై ఎందుకో? తన కన్న రక్తంపై లేని ప్రేమ ఆ మందు చుక్కల్లో ఎలా పురుడోసుకుందో మరి? బాగా తాగి అప్పుల్లో ఉన్న రాష్ట్రానికి ఆసరాగా ఉందామనేమో కాబోలు! గోరికి బాగా తెలుసు తన భర్త పొద్దునే ఎక్కడికి వేళ్తాడో అందుకే తను అడుక్కొని సంపాదించిన ప్రతి రూపాయిని భర్తకి తెలియకుండా దాచుకునేది బిడ్డ కోసం. కానీ నిన్న ఏమరుపాటులో ఆ థమ్సప్ బాటిల్ బయటే పెట్టింది, అది తన భర్త కంట్రోలండింది డబ్బులు మొత్తం ఖాళీ చేసాడు ఒక్క రూపాయిని మిగిల్చి.

- రావెళ్ళ రవీంద్ర(చైతన్యశ్రీ), 8790674370

అయినా అతని జీవితాన్ని చిద్రం చేస్తుంది మందే అని అతనికి అంత తేలికగా బోధపడదులే. పేదవాడి జీవితాన్ని దహించేది వ్యసనమే. ఆ మత్తులో చిత్తైతుంటే ఉన్నత శిఖరాలు ఎక్కడ కనపడతాయ్ కళ్ళకి. వారసత్వంగా పేదరికం రాదు, వ్యసనమైతే తేలికగా పాకిధి. పిల్లలంటే చూసి నేర్చుకునేవారే కదా! గోరి నీరసంగా అయిపోతుంది బాబు ఏడుపుకి. తనకి ఊపిరి తేలికగా దొరకడం లేదు బాబు కన్నీళ్లను చూస్తుంటే. అయినా సాహసం చేసింది కొడుకుని తీసుకొని ధైర్యం నింపుకుని బయటకి వచ్చి తొందరగా నడుస్తూ పోతోంది.

అదేంటో వర్షం అందరికీ సంతోషాన్ని ఇస్తుందేమో కానీ పేదవాడికి కాదు. వాన కురిసి వాడలో దాగున్న దుర్గంధాన్ని నిద్రలేపింది నువ్వు పేదవాడివిరా అంటూ ఆ మురికివాసన గుర్తుచేస్తుంది. ఆ వాసన భరించలేక ఏంటిది భగవంతుడా అని గోరి ప్రశ్నించినప్పుడు తన మది ఇచ్చిన సమాధానం ఇదే “పేదరికం”.

చివరకు మలక్ పేట్ మెట్రో స్టేషన్ కు వచ్చేసింది గోరి. ప్రతి ఒక్కరినీ అడుక్కో సాగింది. పాన్ డబ్బా దగ్గర గుప్పు గుప్పుమంటూ పొగూదుతున్న ఒక యువకుడి దగ్గరికి వెళ్లి చెయ్యి చాచింది. దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాలు ఉంటాయేమో వాడికి, రెండువేలు ఇస్తా వస్తావా అని కట్టలు తెంచుకున్న కామంతో అడిగాడు. గుండె ఆగినంత పన్నెంది గోరికి. బ్యాగ్ ని పైపైకి అనుకుంటూ సిగరెట్ కింద పడేసి అదేదో ఘనకార్యం చేసినట్లుగా గోరికి దగ్గరగా వచ్చాడు.

“ఓయ్ ఇలా అడుక్కొని ఎంత సంపాదించగలవ్ చెప్పు అడుక్కునే దానికి ఆత్మాభిమానం ఉంటదని నేనైతే అనుకోను. రెండు గంటల్లో వదిలేస్తా రెండువేలు ఇస్తా ఆలోచించుకో...” అన్నాడు వాడు...

వాడి చెంపపై గట్టిగా కొట్టాలనిపించింది గౌరికి, కానీ ఏం చెయ్యలేక పక్కకి వచ్చేసింది.

“అబ్బో టెక్కు చూపిస్తున్నావా, మీ అడుక్కునే వాళ్ళ గురించి నాకు తెలియదా...” అంటూ అరుస్తూ వాడి కాలేజ్ బస్ రావడంతో బస్ ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు వాడు. రక్త ప్రవాహం లేదు కానీ శరీరమంతా గాయాలతో నిండినట్టుంది గౌరికి. అడుక్కునే వారికి ఆత్మాభిమానం ఉండదా, అయితే నాటి శంకరాచార్యుల నుంచి నిన్నటి స్వామి వివేకానంద వరకు ఆర్జించలేదా? వారికి లేదా? ఆత్మాభిమానం. అయినా ఒకర్ని అని ఏం లాభం మా జీవితం తులసి వనంలో అనవసరంగా ఎదిగిన గడ్డి పరక అయినప్పుడు నిందలు మోయక తప్పుడు కదా అనుకుంది గౌరి. బాబు ఇంకా ఏడుపు ఆపలేదు కానీ ఏడ్చి ఏడ్చి అలిసిపోయాడు. వాణ్ని చూస్తే గుండెని ఎవరో కోస్తున్నట్టుగా ఉంది గౌరికి. తడబడుతూ తడబడుతూనే పక్కనున్న బస్ స్టాప్ దగ్గరకి వెళ్ళింది. కట్టుకట్టిన తన చేతిని చూపించి బాబుని తముడుతూ జాలి కలిగే విధంగా చేతిలో ఏదో బ్యాగ్ తో ఒక గొప్ప ఉద్యోగిలా ఉన్న ఒకతని ముందు చెయ్యిచాచింది.

“అక్కడ గాయం ఏదీ నాకైతే కనిపించట్లేదు. ఏం చూసి జాలిపడి నీకు ధర్మం చెయ్యాలి” అని సూటిగా అన్నాడతను గౌరి గుండెల్లో ఆ మాటలతో సూదులు దింపుతూ. అక్కడి నుంచి పక్కకి పోయింది గౌరి తన చేతిని చూసుకుంది. తన గాయం నిజంగానే పచ్చిగా లేదు కొంత మానింది. ఏమనుకుందో ఏమో, అక్కడి నుంచి మలక్ పేట్ ఎంఎంటిఎస్ వైపు పరుగెత్తింది. అక్కడ సందులో బాబుని దించి ఒక చిన్న రాయిని తీసుకొని గోడపై చెయ్యిపెట్టి కొట్టుకుంది బాబుని చూస్తూ. అదేంటో గాయం చేసుకుంటుంటే నొప్పేలేదు తనకి, పైగా మొహంపైన చిరునవ్వు పూస్తుంది, గర్వంగా మొహం వెలుగుతుంది. ఆ చిందే ప్రతి రక్తం బాబు ఆకలి తీరుస్తుందన్న ఆలోచనలో కలిగిన భావాలేమో అవి. బాబు ఏడుపు ఇంకా ఎక్కువైంది. తల్లి చూసే నరకం వాడికి అర్థమైందేమో కాబోలు. గౌరీ చెయ్యి తీవ్రంగా దెబ్బతినింది పక్కనున్న గుడ్డని చేతి చుట్టూ చుట్టేసి బాబుని ఎత్తుకొని మలక్ పేట్ రైల్వేస్టేషన్ కి వెళ్ళింది బిడ్డని కట్టుకొని యుద్ధానికి వెళ్ళిన రాణి రుద్రమ్మ మాదిరి. మళ్ళీ నీరసంగా చెయ్యి చాచింది ఒక అబ్బాయి ముందు తను యువకుడే పక్కన అమ్మాయి కూడా ఉంది.

“ఓహ్ మై గాడ్” ఎంత బ్లడ్ అంటూ తన పర్సు నుంచి రూ.100 తీసి గౌరీ చేతిలో పెట్టాడు. నాకు వీళ్ళని చూస్తే చాలా బాధేస్తది ఎప్పుడు కనిపించిన రూ.100 కి ఎక్కువే ఇస్తాను అంటూ పక్కనున్న అమ్మాయితో ఏదో అంటున్నాడు. గౌరీ ఆ వంద రూపాయలు పట్టుకుని పరిగెత్తింది. వెళ్తున్న తనని ఆపి మరీ దానం చేస్తున్నారు అందరూ. మనిషి రక్తాన్ని చూస్తే కానీ, లోపాన్ని క్షణంగా గమనిస్తే కానీ సాటి మనిషికి కరుణ పుట్టదు. కానీ ఇచ్చిన చిల్లరకి మాత్రం ఏదో పెద్ద పుణ్యాన్నే మూటగట్టినట్టుగా గర్వం పుట్టేసిద్ది మనుషులకు.

షాపులో పాల డబ్బా తీసుకుంది. అక్కడే ఆకలితో ఏడ్చి ఏడ్చి కన్నీళ్లు కూడా ఇంకిపోయిన తన బాబుకి పాలు పట్టింది. బాబు పాలు తాగుతుంటే పొద్దటి నుంచి తను పడ్డ కష్టమంతా మర్చిపోయింది. తనూ పొద్దటి నుంచి ఏమి తినలేదు కానీ మెల్ల మెల్లగా తన కడుపు నిండి పోతోంది. ఈ రహస్యం ఏంటో మరి ఆ ఈశ్వరుడికి కూడా తెలిసుండదేమో...

ఇంకో పాల డబ్బా తీసుకొని మురికివాడకి బయలు దేరింది. మెల్లగా ఇంటికి చేరుకుంది. అక్కడక్కడ తన గాయానికి ప్రజలు వేసే చిల్లరను ఎరుకుంటూ, ఆకలి మంట, ఆ రవి మంట ప్రభావం పడి బాబు కొంచెం వేడిపడ్డాడు. తనకున్న ఒకే ఒక మెత్తని చీరను బయట ఉన్న వేడినీళ్లలో ముంచి బాబు తలపై అద్దుతుంది అప్పుడే...

‘గౌరీ ఒసేయ్ గౌరీ ఉన్నావనే’ అంటూ అరుస్తూ వచ్చింది లక్ష్మీ. వాళ్ళ వాడలో అందరూ ఆమెను మహానటి అంటారు. మనుషుల ఎలా ఆడిగితే డబ్బులు పళ్ళెంలో వేస్తారో ఆమెకు బాగా తెలుసు ...

“హా ఉన్నానక్కా” అంది గౌరీ ఎవరో ఆత్మ బంధువు వచ్చినట్టుగా ఉంటుంది గౌరీకి ఎప్పుడు లక్ష్మి ఇంటికి వచ్చినా. లక్ష్మీ చీర అక్కడక్కడ చినిగి పోయింది తలమీద చేతుల మీద గాయాలు కనిపిస్తున్నాయి...

“మన బతుకులు ఎప్పటికీ ఇంతేనా గౌరీ, ఎందుకే మనం బతికి చుట్టూ ఉన్న మనుషులకు వ్యర్థం, భూమికి భారం. దేవుడు ఈ మనుషులు ఆడుకోవడానికి బొమ్మలుగా మనల్ని పుట్టించాడేమోనే..” ఏడుస్తూ మాటలు వరసగా అంటూనే ఉంది లక్ష్మీ.

“ఏమైంది అక్క ఏంటి ఆ దెబ్బలు ఎందుకు అలా మాట్లాడుతున్నావ్!!” లక్ష్మీని అలా చూసి ఆమె మాటలకు భయమేసి అడిగింది గౌరీ.

“ఇంకేం అనాలే సంవత్సరాల నుంచి ఉన్న యవ్వారమేగా మనం మనుషుల దగ్గర బిచ్చెమెత్తిన నాలుగు రూపాయలని కూడా లాగేసుకుంటారు, వాళ్ళది ఏ జాతో నాకైతే అర్థం కావట్లే

ఇప్పటి నుంచి మనం సంపాదించిన ప్రతి రూపాయి ఆళ్ళకే ఇవ్వాలంటా నెలకి పది కిలోలు బియ్యం రెండు వందల డబ్బు మన మొహాన కొడతారంట. మనం సంపాదించిన దానిలో ఒక్క రూపాయి తీసుకున్న చంపేస్తాం అంటున్నారే దొంగ నాకొడుకులు. రాబందుల కంటే దారుణంగా ఉన్నారు కదే,

ఇదేంటి అని నేను మా ఇంటాయన అడిగితే ఎవడో పోలీస్ ఇంట్లో దొంగతనం చేసింది మేమే అని కొట్టిచ్చారు. ఛీ.. ఆ పోలీస్ లకైనా కొంచెమైనా సిగ్గుండాలి కదే, మన పళ్ళెంలోని పైసలపై ఆశపడటానికి. చచ్చిపోవాలనిపిస్తుందే. మనల్ని మనుషుల్లా బతకనివ్వరు, మనుషుల దగ్గర బిచ్చెమెత్తుకొని బతకనివ్వరు, ఇంక బతికేది ఎట్లా నువ్వే చెప్పవే” అంటూ తలబాదుకుంటూ ఏడ్చింది లక్ష్మీ.

“ఊరుకో అక్క అంత పెద్ద మాటలెందుకు మన తరం ఇలా అయ్యింది. ముందు తరాలనైనా మార్చుకుందాం అక్క మనం” ఆశతో అంది గౌరి.

“ఏంటే మార్చుకునేది ఇప్పుడున్న పోరగాళ్ళలో ఒక్కడైన సక్కుగున్నడానే... పాపం ఆ శాంతమ్మ ఎంతగానం సదివిచ్చిందే, దాని కొడుకు సాగర్ ని కంటికి రెప్పలా చూసుకుంది. ఒక్కసారి సేటు పిలిచాడని తీసుకెళ్లే ఏమైంది. సేటు ఎక్కువా నీ తల్లి శాంతమ్మ ఎక్కువా అని ఇప్పుడాడ్చి అడిగితే నాకు నా సేట్ అన్నే ఎక్కువ అంటుండు. తాగుడికి బానిసని చేశారే వాడ్ని అయినా ఎవర్ని మిగిల్చారే ముందు తరం కాదే ఆ ముందు తరాలు వచ్చినా, బయట ప్రపంచం మారిద్దేమో కానీ మన బతుకులు అయితే మారవే” అంది లక్ష్మీ నిస్సహాయంగా.

అంతలో లక్ష్మీ భర్త కేకెయ్యడంతో వెళ్ళిపోయింది లక్ష్మీ తర్వాత వస్తానే అంటూ.

లక్ష్మీ అయితే గౌరి ఇంటి నుంచి వెళ్ళిపోయింది కానీ, తన మాటలు ఇంకా గౌరితోనే ఉన్నాయ్. అవి అలానే ధ్వనిస్తున్నాయ్!! భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచిస్తూ భయాందోళనలో కూరుకుపోయిన గౌరికి చలనం తన భర్త పిలుపుతో వచ్చింది.

“ఏమేయ్ చెయ్యి రక్తంతో మెరిసిపోతోంది అయితే పైసల్ బానే వచ్చి ఉంటాయి” అన్నాడు గౌరి భర్త శివ. ఆ గాయంలోను పైసల్ ని వెత్తుకుంటూ...

బాబు దగ్గరకి వెళ్ళి చుట్ట చివరన ఉన్న నిప్పుని బాబు గుండెపై పెట్టి కాలేశాడు కర్కశత్వంతో. పడుకున్న బాబు గట్టిగా ఏడ్చాడు ఊపిరి కూడా తీసుకోవట్లేదేమో అంతగా ఏడుస్తూ న్నాడు. కన్నీటితో జీరని వొలికిస్తూ ఏడుస్తున్న గౌరి అది చూసి గుండెను పడేసుకుంది. పరుగున వచ్చి బాబుని లాక్కుంది.

“ఏమయ్యా నీకిదేమన్నా బాబుందా, బాబు పాల కోసం దాచిన డబ్బుల్ని తీసుకెళ్ళావ్. వాడు ఆకలితో సత్తె ఏమన్నా ఉందా చెప్పు” అంది గౌరి ఒక్కసారిగా పొంగుతున్న కన్నీళ్ళను ఆపుకుంటూ.

“సత్తె ఏమైతదే వాడ్ని పెద్దయ్యే వరకు పోషించాలంటే మాటలా... ఏదో వాడి వల్ల నీకు

నాలుగు రూపాయలు వస్తాయని బతకనిచ్చా” అంటూ చుట్టని పెదాలపై ఆడిస్తూ అన్నాడు శివ..

“ఏం మాట్లాడుతున్నావయ్యా, కన్న ప్రేమ మీద తీపే లేదా నీకు” అని కోపంతో, ఆ కోపం వెనుక దాగున్న బాధతో శివ చొక్కా పట్టుకొని అడిగింది గౌరి.

“ఏమేయ్ సోక్యా పడుతున్నావ్, పొట్ట మీద గుద్దితే సస్తావ్ దీనెవ్వ ముందు నాకు పైసల్ ఇయ్యి” అంటూ గౌరిని ముందుకు నెట్టాడు.

నెత్తిమీద చెయ్యితో బాదుకుంటూ ఏడ్చింది గౌరి...

“నీకు డబ్బులిచ్చే ప్రసక్తే లేదయ్య నేనివా” అంది గౌరి. ఆ మాటలు కూడా ఏడుస్తున్నాయి.

“ఇవ్వవా ధీంతల్లి నీకు బాగా బలుపు పట్టిందే” అంటూ బాబు దగ్గరకి వెళ్ళి చుట్ట చివరన ఉన్న నిప్పుని బాబు గుండెపై పెట్టి కాలేశాడు కర్కశత్వంతో. పడుకున్న బాబు గట్టిగా ఏడ్చాడు ఊపిరి కూడా తీసుకోవట్లేదేమో అంతగా ఏడుస్తూ న్నాడు. కన్నీటితో జీరని వొలికిస్తూ ఏడుస్తున్న గౌరి అది చూసి గుండెను పడేసుకుంది. పరుగున వచ్చి బాబుని లాక్కుంది. అయ్యో!! అయ్యో!! అంటూ అరుస్తూ, ఏడుస్తూ, శివని గట్టిగా నెట్టేసి బాబుని ఎత్తుకుంది. ఏడవకు నానా ఏడవకురా అంటూ ఓదార్పుతుంది బాబుని. గౌరి తోయడంతో కింద పడిన శివ కోపంతో రగిలిపోయి గట్టిగా గౌరిని వెనక్కి నెట్టాడు వెనకున్న పైకిల్ పై పడింది గౌరి. పెడిల్ గట్టిగా గుద్దుకుంది తలకి, రక్తస్రావం తీవ్రంగా ఉంది. గౌరి చెంగుముడిలో దాచుకున్న డబ్బుల్ని తీసుకున్నాడు శివ.

“సావు దీనెమ్మ” అంటూ బయటకి వెళ్ళాడు శివ. ఊపిరి దొరకడంలేదు గౌరికి, గొంతు చాలా కష్ట పడుతుంది ఊపిరి తీసుకోవడానికి. గౌరి చెయ్యి మాత్రం తన ప్రాణమైన బిడ్డ మీదనే ఉంది. బిడ్డను చూస్తూ, ఏడుస్తూ తానొక కరిగిన మేఘం అయిపోయింది.

“జీవితం కొంత మంది పట్ల అమిత దయా పూరితంగా ఉంటుంది. మరి కొంత మంది పట్ల అపరిమిత మైన కర్మశత్రుం ప్రదర్శిస్తుంది. దాని అకారణ ఆగ్రహానికి, అనుకంపకీ ఇదమిద్ద మైన కారణాలుండవు. లోలోపలికి అన్వేషిస్తే లభించే కారణాలను విశ్లేషించుకుని కార్యకారణ

సంబంధాలను తెలుసుకోవాలను కోవడం కూడా ఒక్కొక్కసారి వృధాప్రయాస అవుతుంది. జీవితాన్ని దాని లోలోతుల నుండి తెలుసుకుని సంపూర్ణంగా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తే అది ఒక్కొక్కసారి బెడిసికొట్టే ప్రమాదమూ ఉంది. అనేకానేక సంభావ్యతల మధ్య జీవితానికి అర్థం వెతకడమూ, తెలుసుకోవడమూ ఒక అసిధారా ప్రతం.

నిజానికి జీవితానికి అర్థమూ, పరమార్థమూ జీవించడంలో ఉంటుంది తప్పిస్తే దాన్ని వెతకడంలో ఉండదు. అన్వేషణ ఒక దుర్గమారణ్యం. ఒక గహనాటవి. వెతకడంలో వేదన పడటంలో దారితప్పితే ఒక్కొక్కసారి అసలు సినలు అన్విత్యానికే ముప్పు రావచ్చు. తరువాత తీరికగా వేదన పడినా లభించే ఫలితం శూన్యం

“Reality exists only in the spiritual world, and the solution to people's problems was the free development of emotions... Society and its institutions-corrupt the purity of the individual” అన్న హెన్రీ డేవిడ్ థో రయు మాటలు స్ఫూలంగా చూస్తే నిజమే కానీ చుట్టూ ఉన్న సజీవ మానవ ప్రపంచం లేకుండా మానవుడు ఒక్కడే విడిగా బతకలేడు. ప్రకృతి మానవ జీవితాన్ని ఉన్నతీకరిస్తుంది తప్పిస్తే దానికి అదే పూరకం కాలేదు. సర్వ మానవ ప్రపంచానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రకృతిని ఒక హై స్పేస్ లో ఊహించుకుని బ్యాక్ టు నేచర్ అనుకుంటూ ప్రకృతిలోకి ప్రయాణం చేసిన ఆ ఇరవైఏళ్ళ పిల్లాడికి మిగిలింది ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకుంటే ఇంటు ది వైల్డ్ అన్న సినిమా చూడాల్సిందే.

క్రిష్టఫర్ ఇరవై ఏళ్ళ ఉత్సాహం ఉరకలు వేసే యువకుడు. ఎమోరి యూనివర్సిటీ నుండి గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేసాడు. డిగ్రీలో చాలా మంచి గ్రేడిట్స్ కూడా వచ్చాయి. అతడినొక మంచి లాయర్ గా చూడాలన్నది అతడి తల్లి తండ్రుల ఆశ. అతడి చెల్లెలికి అన్న అంటే ప్రాణం. క్రిష్టఫర్ జీవితం పైకి చూస్తే ఏ చీకు చింతా లేని జీవితం. లోపల అతడి అంతరంగం మాత్రం నిత్యం ఘర్షణతో నిత్యం ఘర్షించే ఒక క్షౌర సముద్రం.

క్రిష్టఫర్ ఒకరోజు ఎవరికీ చెప్పా పెట్టకుండా అదృశ్యమవుతాడు. తల్లి తండ్రి, చెల్లి కన్నీరు మున్నీరు అవుతారు. అతడి కోసం చాలా వెతుకుతారు. ఏ ఆచూకీ తెలియక, ప్రయత్నాలు అన్నీ విఫలం కాగా ఎక్కడో ఒకచోట క్షేమంగా వుండే వుంటాడులే అనే నిర్ణయానికి వచ్చి మౌనంగా రోజులు వెళ్లదీస్తూ వుంటారు. కానీ ఆ తల్లికి మాత్రం ప్రతి

ఈ అన్వేషణ ఏ గమ్యానికి?

రాత్రీ నరకమే. ఏ అర్థరాత్రో క్రిష్టఫర్ గుర్తుకువస్తాడు. అతడికి సంబంధించిన ఒక జ్ఞాపకమో, మాటో, మన్ననో ఏదో ఒకటి గుర్తుకువస్తుంది. ఆమె నిద్రలో నుండి ఉలిక్కిపడి లేస్తుంది. చుట్టూ అందరూ వున్నా ఎవరూ లేని ఒక వైరాగ్య మంటపము శూన్యంగా కనిపించి వేదన మరింత ఎక్కువ చేస్తుంది.

క్రిష్టఫర్ ఎక్కడకు వెళ్ళాడు? క్రిష్టఫర్ మనసు ఎప్పుడూ అల్లకల్లోలంగానే ఉండేది. దానికి ప్రశాంతత కరవు. అనేకానేక ఆలోచనలతో అది నిత్యం ఒక కొలిమిలా ముడుతూ వుంటుంది. అతడికి తల్లి తండ్రి అంటే అసహనం. తండ్రి తల్లికి అన్యాయం చేసి మరొక స్త్రీని పెళ్లికి చేసుకున్నాడని తండ్రి మీద కోపం. తండ్రి వల్ల తమ సామాజిక స్థాయి ఒక్కసారిగా అనూహ్యంగా పడిపోయాయి అని ఉక్రోశం. “మీ అమ్మా నాన్న ఎక్కడ” అని ఎదురైన ప్రశ్నకి “వాళ్లిద్దరూ స్త్రీపురుషులుగా ఎక్కడో ఒకచోట తమకు కావాల్సిన అసత్యాలు పలుకుతూ వుండే వుంటారు” అని జవాబు చెప్తాడు.

కల్లోల కాలంలో అతడిని ఆదుకున్నది పుస్తకాలు. జాక్ లండన్ పుస్తకాలన్నా, హెన్రీ డేవిడ్ థోరాయు తాత్వికత అన్నా అతడికి చాలా ఇష్టం. థోరాయు తాత్వికసూక్తులు తరచూ చెల్లెలికి చెప్తూ ఉండేవాడు. నిజమైన ఆనందం ఆధ్యాత్మికతలోనే వుంది. మనిషి తన చుట్టూ ఉన్న సమాచార రాసిలో తనను తాను పోగొట్టుకున్నాడు. అతడు తన అలంకారాల సంక్లిష్టతలన్నీ వదిలివేసి చాలా సరళంగా ఉండాలి. సింపుల్ గా సరళంగా ఉండటమే ఆనందానికి ఏకైక మార్గం. మనిషి ప్రకృతిలో ఒక భాగం. ప్రకృతి నుండి దూరం జరిగి తనను తానూ కోల్పోయాడు. మనిషి తిరిగి మనిషిగా మారాలి అంటే ప్రకృతిలోకే వెళ్ళాలి. బ్యాక్ టూ నేచర్ ఇదొక్కటే ఏకైక పరిష్కారం లాంటి థోరాయు భావనలు క్రిష్టఫర్ ని విపరీతంగా ప్రభావితం చేశాయి. డిగ్రీ పూర్తికాగానే జీవితాన్ని కొత్తగా మొదలు పెట్టాలి అని ఎవరికీ తెలియకుండా ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. తన నిర్ణయం ప్రకారమే అతడు ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.

మనిషి ఆనందంగా ఉండటానికి డబ్బు అవసరం లేదు. మనిషిని మృగంగా మార్చే వస్తువులలో మొదటి వస్తువు డబ్బు అని అప్పటి దాకా తానూ పొదుపు చేసిన 24000 డాలర్లు ఒక స్వచ్ఛంద సంస్థకి ఇచ్చేస్తాడు. ప్రకృతిలో ప్రకృతిగా మారినప్పుడు కాలంతో పనేమిటి అని వాచ్, ఫోన్ అన్నీ వదిలివేస్తాడు. తన బాక్సాక్ లో కొన్ని పుస్తకాలు అంతే. ఎక్కడ ఏ వాహనం కనపడితే ఆ వాహనం లిఫ్ట్ అడిగి అగమ్య ప్రయాణం మొదలుపెడతాడు. అమెరికా దాటి మెక్సికోలో అడుగుపెడతాడు. మళ్ళీ అమెరికా వస్తాడు. చివరకు అలాస్కాలోని అరణ్యంలోకి వెళ్ళాలి అనుకుంటాడు.

ఈ ప్రయాణంలో అతడికి రకరకాల సంఘటనలు ఎదురవుతాయి. రకరకాల మనుషులు కలుస్తారు. ప్రతి కలయికా ఒక కొత్త పారాన్నీ నేర్పుతుంది. ఒక రహస్య అనుభవాన్నీ మిగులుస్తుంది. Trasy అనే ఒక అందమైన అమ్మాయి అతడి పట్ల ప్రేమను పెంచుకుని ఇష్టాన్ని వ్యక్తపరుస్తుంది. Rather than love, than money, than fame, give me truth అన్న

సినిమా

తత్వాన్ని వంట పట్టించుకున్న క్రిష్టఫర్ ఆమెను తిరస్కరిస్తాడు John, rainey అనే ఒక మధ్యవయసు హిప్పీ జంట ఎదురవుతారు. వాళ్లతో కొన్నాళ్ళు గడుపుతాడు. వాళ్ళ మధ్య కొడిగట్టిపోయిన ప్రేమను తనకు తెలియకుండానే మళ్ళీ వెలిగిస్తాడు. రైనీ దుఃఖాన్ని వంచుకుంటాడు. ఆమెకు ఆత్మీయడుగా మారతాడు.

Ron fronz అనే మాజీ సైనికుడు, వృద్ధుడు పరిచయం అవుతాడు. అతడి కుటుంబం అంతా ఒక ఆక్సిడెంట్ లో చనిపోతే ఒంటరి జీవితం గడుపుతూ ఉంటాడు. అతడి దగ్గర కొన్నాళ్ళు ఉంటాడు. Ron fronz క్రిష్టఫర్ తో ఒక ఎమోషనల్ బాండ్ ఏర్పరచుకుంటాడు. క్రిష్టఫర్ ఒప్పుకుంటే తన మనవడిగా దత్తత తీసుకుంటాను అంటాడు. తన ప్రయాణంలో ఎదరురైనా ఎవరితోనూ క్రిష్టఫర్ ఎలాంటి మానసిక బంధమూ పెంచుకోడు. ఇంటి నుండి బయలుదేరినప్పుడే తాను కొత్త జన్మ ఎత్తాను అని భావించి తల్లి తండ్రులు ఇచ్చిన పేరును కూడా త్యజించి అలెగ్జాండర్ సూపర్ ట్రాంప్ గా మార్పుకుంటాడు. జీవితంలో సౌందర్యం కోసం, సౌందర్యాన్ని అనుభవంలోకి తీసుకుని వచ్చే తాత్వికత కోసం అతడి అన్వేషణ. ఫ్రాంక్ దగ్గర నుండి బయలుదేరి అలాస్కా మంచు అరణ్యంలోకి ప్రయాణం అవుతాడు.

చివరకు అలాస్కాలోని అరణ్యంలోకి చేరుకుంటాడు. అక్కడ అతడికి ఒక పాడైపోయిన వాన్ కనిపిస్తుంది. దాన్ని ఎవరు అక్కడ ఎందుకు వదిలారో తెలియదు. దానికి Magic Bus అని పేరు పెట్టుకుని దాన్ని స్థావరంగా చేసుకుంటాడు. అరణ్యంలో పిట్టలా, చెట్టులా స్వచ్ఛంగా బతకడం అనే లక్ష్యానికి చేరుకుంటాడు. పక్కనే ఉన్న నదిలో శుభ్రమైన నీరు తాగడం దొరికిన పండో ఫలమో తినడం పుస్తకాలు చదువుకోవడం ఇదే అతడి పని. ఒక్కొక్కసారి అలా అరణ్యం లోపలికి వెళ్తాడు. ఒక్కొక్కసారి గొంతెత్తి పాడతాడు. మరొక్కసారి గడ్డకట్టిన మంచుమీద కూర్చుని ఏవో తనకే అర్థం కానీ ఊహల మాలలు అల్లుతాడు. లిప్ టు ది మూమెంట్, ఈ క్షణం జీవించు అన్న వాక్యానికి అచ్చమైన ప్రతీకలా జీవిస్తాడు. “If we admit the human life can be ruled by reason,the possibility of life is destroyed” అన్న విషయం అర్థం చేసుకున్నాడు కనుక ఏ నిబంధనల బంధనాలు లేని ఒక స్వేచ్ఛా ప్రపంచంలో తనను తానూ కొత్తగా చూసుకుంటాడు. ఆకులో ఆకులా, పువ్వులో పువ్వులా, సెలయేటి తరగలా, అల నీలి చందంలా ఒక అద్భుతమైన జీవితాన్నే అతడు ఆస్వాదిస్తాడు.

You must live in the present, launch yourself on every wave, find your eternity in each moment. Fools stand on their island of opportunities and look toward another land. There is no other land; there is no other life but this. మరొక జీవితం లేదు అన్నట్లుగానే ఆ ప్రాకృతిక సంగీతంలో ఒక స్వరంలా మారిపోతాడు. ఆ జలతరంగిణుల ఘోషలో ఒక ధ్వనిగా మారిపోతాడు.

కానీ ఎన్నాళ్ళు? జీవితంలో విసుగు జనిస్తుంది. ఏ నిబంధన లేకపోవడం కూడా ఒక నిబంధనే అని తెలిసి వస్తుంది. ఎందుకో తెలియదు కానీ trasy గుర్తుకు వస్తుంది. Fronz మాటలు మరి మరి వేధిస్తాయి. ఇంటికి వెళ్ళిపోదాం అనుకుంటాడు. కానీ తాను అరణ్యంలోకి వచ్చినప్పుడు గడ్డకట్టి ఉన్న నది కరిగి ప్రవహించడం మొదలు పెడుతుంది. ప్రవాహం ఎక్కువగా ఉండటంతో నదిని దాటలేకపోతాడు. అక్కడే ఆ మాజిక్ బస్ లో ఉండిపోతాడు. ఆకలికి తట్టుకోలేక వైల్డ్ పొటాటోస్ తింటాడు. అవి తిన్న తరువాత అతడికి చాలా అనీజీగా ఉంటుంది. తాను ఏదో పొరపాటున తినకూడని దుంప తిన్నాను అన్న అనుమానం వస్తుంది. తన దగ్గర wild herbs అన్న పుస్తకంతో తెరిచి తాను తిన్న పొటాటోస్ ను పోల్చి చూసుకుంటే అవి విషపూరితం అని అర్థం అవుతుంది. తన చివరి ఘడియలు మును ముందుకు వచ్చాయి అని అర్థం అవుతుంది. అప్పుడు మొదటిసారి అతడిలో ఒక ప్రశ్న? నిజమైన ఆనందం ఎక్కడ ఉంది? where real happiness lies?

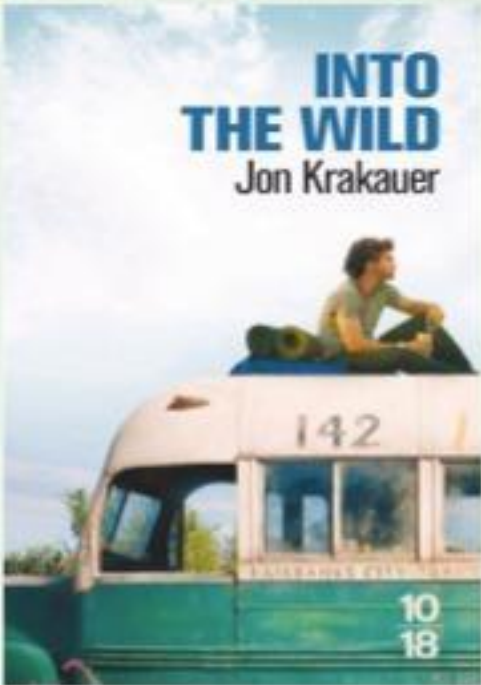
తాను గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేసుకుని పట్నా తీసుకుని వస్తున్నప్పుడు తనకు ఎదురుగా చేతులు సాచి నిలబడిన అమ్మ కొగిలిలోకి వొదిగిపోతే ఎలా ఉండేది? అన్న వూహ అతడిని చుట్టుముట్టినప్పుడు మొహమంతా చెమట బిందువులు మంచి ముత్యాల్లా మెరిసి అతడు శాశ్వత నిద్ర లోకి జారుకుంటారు.

నిజమైన ఆనందం పంచుకోవడంలో వుంది అన్న విషయం తెలిసే సరికి జీవితకాలం ఆలస్యం అయింది. నిజమైన జీవితం అన్వేషణలో లేదు జీవితాన్ని అనుభవించడంలో వుంది అని తెలుసుకునే సరికి ఒక జీవితకాలం ఆలస్యం అయింది. బ్యాక్ టూ నేచర్ తిరిగి ప్రకృతిలోకి అంటే ప్రకృతిలో భాగమైన మనిషి ఆ ప్రాకృతిక లక్షణాలు పోగొట్టుకోకుండా తనలోనే శాశ్వతంగా నిలుపు కోవడం, తనలోని విజ్ఞానము, సమాచారము, జమిలిగా సృష్టించిన దానవ లక్షణాల నుండి తన స్వాభావిక ప్రాకృతిక లక్షణాలలోకి వెళ్లడం, పుట్టినప్పుడు ఎంత స్వచ్ఛంగా ఉంటాడో అంత స్వచ్ఛంగా మరణ పర్యంతము ఉండటానికి చేయవలసిన అన్వేషణ అనే విషయం తెలుసుకునేసరికి ఒక జీవితకాలం ఆలస్యం అయింది.

ఆ తరువాత ఎప్పుడో ఎలుకల వేట కోసం వచ్చిన వాళ్ళు అతడి విదేహాన్ని గుర్తిస్తారు.

Our truest life is when we are in dreams awake. అన్న థోరాయు మాటలు నిజమే కానీ ఆ కలల, కళల అర్థము, పరమార్థము తెలుసుకోకుంటే జీవితం క్రిష్టఫర్ లా మారక తప్పదు. క్రిష్టఫర్ జీవితం ఒక మెటాఫర్. జీవిత అర్ధానికి, పరమార్ధానికి, అనర్ధానికి into the wild అన్న ఈ సినిమా చూడాలి అనుకుంటే అమెజాన్ లో వుంది. ఇంగ్లీష్ సబ్ టైటిల్స్ కూడా వున్నాయి కానీ చాలా లెస్తీ సినిమా

**- వంశీకృష్ణ,
9573427422**

బాలసుధాకర్ మౌళి కవిత్వం “నీళ్లలోని చేప”

ఏటికి ఎదురీదే చేపపిల్లల జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే వాక్యాల స్పర్శ. మాయా ప్రపంచపు వేటలో చిక్కుకునే అమాయకపు చేపపిల్లల జీవనచిత్రం. అదే ప్రపంచంగా జీవిస్తూ గాయాల పాలవుతూ విలవిలలాడుతున్న మనుషుల నేటి దుస్థితినితా ఈ కవిత్వం చిత్రీక పడుతుంది. నీరును ప్రపంచంగా, చేపను మనిషికి ఉదాహరణగా చెప్పే కవి వాక్యాలు ఆవేదనకు తార్కాణాలు.

ఈ కవితా సంపుటిలో కవి మొత్తం నాలుగు భాగాలుగా కవితాన్ని విభజించటం జరిగింది. మొదటి భాగంలో భావనా తృకమైన ప్రకటనలను చేస్తూ అమ్మను ప్రేమించే వాడిగా, ప్రకృతిని ఆరాధించేవాడిగా కనిపిస్తాడు. వర్షం కురిసిన రాత్రుల్లో తడుస్తాడు. ఎండాకాలపు రోజుల్లోని చెమట దేహాల గురించి కలవరిస్తాడు.మట్టిని సుగంధంగా పూసుకుంటాడు. ఊరినలా చుట్టోస్తాడు.

రెండవ భాగంలో గాయాల గురించి పాట పాడుతాడు. పసిపిల్లల మరణాన్ని ప్రశ్నలను కూల్చివేసే సందర్భాలను, రైతుల పాదయాత్రను, చంపావతి కన్నీటి కథను తెలిపే వాక్యాలకు నదిలాంటి గొంతుకవుతాడు. మూడవభాగంలో ఒంటరి దుఃఖాన్నంతా వాక్యాల్లోకెత్తుకుంటాడు. తను ప్రయాణం చేసిన దారుల్లోని బాధనంతా అనుభూతిగా పరుస్తాడు. పరిమళభరితమైన పదాల నిశ్శబ్దాన్ని చేధిస్తాడు. నాల్గవ భాగములో పిల్లలకు పాఠాలు బోధించే ఉపాధ్యాయుడిగా తారాసపడుతాడు. పిల్లల భవిష్యత్ కలలకు ఊపిరినిచ్చే వాక్యాలను రాస్తూ, వాళ్ళ స్వభావాలను వివరిస్తూ, వాళ్ళ లక్ష్యాలకో మార్గాన్ని నిర్దేశిస్తూ, వాళ్ళు లేని ఖాళీ తనాన్ని కవిత్వంతో నిండుగా భర్తీ చేస్తాడు. మూలాలు మరువని కవిగా అతని సాహితీ గురువునో కవిత్వ కేతనాన్ని చేసి ఎగరేస్తాడు.

వెంటాడే వాక్యాల్లోకి...

1.రెండు శ్రమ చేతులతో

రాత్రి పగలూ ఇంటిని అపురూపంగా అల్లి
మట్టి మీద
సజీవ సంతకంగా మిగిలిన జ్ఞాపకం
(సూర్యుడు పొడిచే దిక్కు)

ఎవ్వరైనా ఎప్పుడు సజీవ సంతకమవుతారు.

త్యాగం చేసినపుడో, నల్లరికి ఆదర్శమయినపుడో అవుతారు. ఇక్కడ వంటింట్లో శ్రమచేస్తూ ఏ కీర్తి కిరీటాలను కాంక్షించని స్త్రీ గురించి కవి ఈ మాట అంటారు. నిజంగా ఆదర్శమంటే ఎవ్వరినో తీసుకోవాల్సిన పని లేదన్నట్టుగా త్యాగాలకు ఉదాహరణగా మన అమ్మనో, అక్కనో, చెల్లినో చెప్పాలన్నంతగా కవి రాసిన ఈ వాక్యాలు వెంటాడుతాయి.

2. నిశ్శబ్దం గానో, నిర్మాణం గానో

నా రక్తనాళాలను
నేను పేసుకోకపోతే
అంతే నిశ్శబ్దంగా

వెంటాడే వాక్యాలు

అంతమై పోవాలి (నిశ్శబ్దంగానో, నిర్మాణం గానో)

ప్రశ్న అనేది సమాధానాన్ని రాబట్టటం కోసమే కాదు. ఒక పరిష్కారాన్ని చూపెట్టే దిశ వైపుకు వేసే అడుగు కూడా అవుతుంది. అందుకే కవి ఈ వాక్యాల్లో ఏ వ్యక్తైనా తనకు తానుగా శక్తిని కూడగట్టుకోవాలి. లోపల ఒక నిర్మాణ క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలి, చైతన్యంతో ముందుకు వెళ్ళాలన్నట్టుగా సారాన్ని నింపాడు. ప్రశ్న వేయని చోట అందరం నిశ్శబ్దంలోకి కూరుకుపోతామన్న ఈ వాక్యాలు మననం చేయదగ్గవి.

3. ఒక పదం పూవురాలి

నేలను పరిమళభరితం చేస్తుందన్న ఆశతో
నిశ్శబ్దాన్ని మోస్తున్నాను
(నిశ్శబ్దం ఊయలలో)

ఒక పదమైనా నల్లరికి ఉపయోగపడేది రాయాలన్న కాంక్ష ప్రతి కవి కలిగి ఉంటాడు. అలాంటి పదాల కోసం నిద్రలేని రాత్రులను గడిపిన కవులు ఎంతో మంది ఉన్నారు. వాసికెక్కిన వాక్యాలు కొన్నే ఉంటాయి. ఆ తరహాలో నిశ్శబ్దంలోంచి పుట్టి పరిమళాన్ని పంచే వాక్యాలివి.

4. నేను లేని తరగతి గది

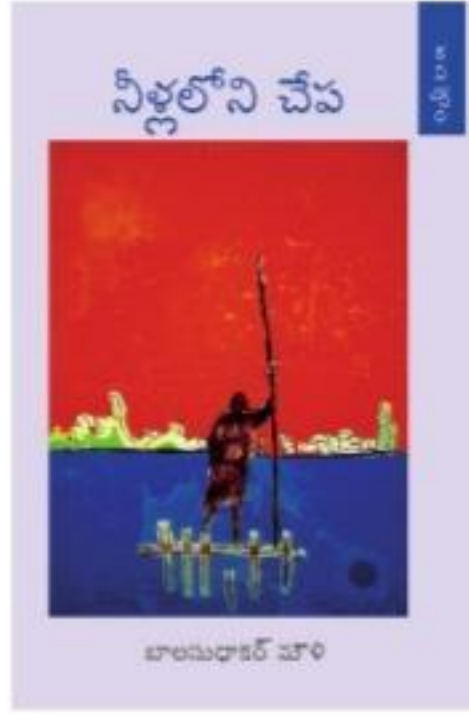
నేను లేకపోయినా

బతుకుతుంది (నేను లేని తరగతి ఏది)

తరగతి గదుల్లోనే దేశభవిష్యత్తు నిర్మాణమై ఉంటుందన్న కొఠారీ వాక్యాలు గుర్తొస్తాయి. ఏదో సందర్భంలో తరగతి గది నుండి ఉపాధ్యాయుడు దూరమవుతాడు. బదిలీ అయిన సందర్భంలో ఉపాధ్యాయుడు ఆ పాఠశాల తరగతి గదిలో లేనప్పటికీ కూడా విద్యార్థుల బాగోగుల గురించి ఆలోచిస్తాడు. అదే మాదిరిగా ఉపాధ్యాయుడు లేని సమయంలో కూడా విద్యార్థులు చెప్పిన విషయాలను ఆచరణలో పెట్టాలి. ముందడుగు వేయాలి. అప్పుడే అతడు ఫలవంతమవుతాడు. ఉపాధ్యాయుడు పిల్లలకిచ్చే విషయావగాహన బలమైనదైతే ఆ తరగతి గది ఎప్పటికీ బతికే ఉంటుంది. ఆ కోవలోకి చెందిన ఉపాధ్యాయుడు, విద్యార్థుల మధ్య పుట్టుకొచ్చిన వాక్యాలివి. ఈ కవి స్వతాహాగా ఉపాధ్యాయుడు. ఈ వాక్యాల్లో కవి జీవించాడు. ప్రతి ఉపాధ్యాయుడు దాచుకోవాల్సిన వాక్యాలివి.

ఇంతలా దుఃఖాన్ని, జ్ఞాపకాలను, ప్రశ్నించేతత్వాన్ని, వృత్తి నిబద్ధతను కూడగట్టుకొని భవిష్యత్తుకు భరోసానిచ్చే వాక్యాలను రాస్తున్న కవికి అభినందనలు..

- తండ హరీష్ గౌడ్,

- నందూరి సుందరీ నాగమణి

98499 89201

తమ్ముడు శివ. ఆఖరి

చెల్లి సుమ... రమ,

హిమ కవలలు...

ఇద్దరూ ఇంటర్మీడి

యట్ చదువుతు

న్నారు. తమ్ముడు

టెన్త్, సుమ ఎయిత్

క్లాసు చదువుతున్నారు. నాన్నను చూస్తే

నాకు చాలా బాధగా ఉంటుంది.

ఎప్పుడూ డ్యూటీ మీదనే ఉంటారు.

ఇంటి కోసం పిల్లల కోసం ఆయన పడే

తపన నన్ను నిలువెల్లా కరిగి స్తుంది.

ఆయన బాధ్యత నేను పూర్తిగా తీర్చలేక

పోవచ్చు కానీ ఏదో వేణ్ణిళ్ళకు

చన్నీళ్ళలాగా కాస్తయినా సాయ

పడాలని...

ఉదయమే లేచి, అమ్మకు ఇంటి

పనుల్లో, వంటలో సాయం చేసి, త్వరత్వరగా తెమిలి ఆఫీసుకు

వెళ్ళే దాన్ని. మళ్ళీ ఇంటికి వచ్చిన తరువాత చెల్లాయిలకూ,

తమ్ముడికీ చదువులో హెల్ప్ చేసేదాన్ని... ఆ పని అయ్యాక ఓ

అరగంట అయినా ఏదో ఒక కథ రాసి పత్రికలకు పంపించేదాన్ని.

ఆ రోజుల్లో వార, పక్ష, మాస పత్రికలన్నీ కలిపి పదిహేను

పైగానే వచ్చేవి. నాన్న వల్లనే నాకు పదవ తరగతి నుంచీ

రాయటం అలవాటు అయి, డిగ్రీ చదివే సమయానికి పత్రికలకు

పంపటం, ప్రచురించబడటం వరకూ వచ్చింది. ఆ

పారితోషికాలన్నీ అమ్మ చేతికి ఇచ్చేదాన్ని. అమ్మ వాటితో

అత్యవసరంగా ఎదురొచ్చే ఖర్చులకు, ఇంటికి బంధువులు

వచ్చినప్పుడు పెట్టిపోతలకు పెట్టేది...

పెళ్ళి అయి వరంగల్‌లో ఉంటున్న అక్కయ్య బావతో కలిసి

నెలకో ఆదివారం వచ్చి వెళుతూ ఉండేది...

మూడు నెలల లోపుగా నాకు బావగారి కజిన్ అయిన

జగన్‌తో నా పెళ్ళి జరిగిపోయింది. అతనికి నేనంటే చాలా

ఇష్టమనీ, అక్క పెళ్ళిలో నన్ను చూసి ఇష్ట పడ్డాడని తెలిసింది.

అందరు ఆడపిల్లల్లాగానే ఈ విషయం తెలిసి నేను ఎంతో

సంబరపడిపోయాను. జగన్‌ని చూడగానే నేనూ ప్రేమలో

పడిపోయాను.

పెళ్ళై కొత్తకాపురం మొదలైంది. ఎంతో సరదాగా నా

వైవాహిక జీవితం మొదలైంది. మూడు నెలల పాటు స్వర్గంలో

విహరించాం ఇద్దరమూ... జగన్ నా భర్త కావటం నా పూర్వ

జన్మ సుకృతం అనుకున్నాను.

ఆరోజు...

జీతాలు ఇచ్చే రోజు. పర్సులో జీతం డబ్బు నింపుకుని,

చాలా ఉత్సాహంగా ఆఫీసులోంచి బయటకు వచ్చాను. జీతంతో

పాటుగా ఒక నెల జీతం బోనస్‌గా ఇచ్చారు. ఈ అదనపు

డబ్బుతో తమ్ముడు శివాకి ఫీజు కట్టాలి. చెల్లాయికి డ్రెస్

రెండో జన్మ

ప్రేమ అనేది తిరిగి ప్రేమ అనే ప్రతిఫలాన్నే కదా
ఇవ్వాలి... మరి ఇదేమిటి నా జీవితంలో ఇలా జరిగింది?

“ఏదో ఆ డిగ్రీ అయిపోయింది కదా... ఇక నీకూ
సంబంధాలు చూడాలమ్మా!” నా చేతిలోని కాఫీ కప్పు
అందుకుంటూ అన్నారు నాన్న.

“మొన్ననే కదా నాన్నా అక్క పెళ్ళి చేసావు. కొంచెం కుదుట
పడ్డాక చూద్దాములే... ఈలోగా నేను ఏదైనా జాబ్ చేస్తాను...”

“ఉద్యోగమా? ఉమా... అమ్మకి ఆరోగ్యం అంత
బావుండటం లేదు కదా... ఇంటి పనిలో సహాయం చేయమ్మా
అది చాలు... ఇంకా చిన్న వాళ్ళు అందరూ చదువుకుంటున్నారు
కదా...”

“నాన్నా, ఒక్కడివి ఎంతో కష్టపడుతూ మమ్మల్ని పెంచి
పెద్ద చేసావు. నన్ను కూడా కాస్త ఉడత సాయం చేయనీ...”
అంటూనే ఆరోజే పేపర్లో పడిన ఒక ప్రకటనకు నా దరఖాస్తు
పంపించాను.

ఒక చిన్న ప్రైవేట్ ఎలక్ట్రిక్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీలో ఆఫీస్
అసిస్టెంట్ ఉద్యోగం అది. అపై చేసిన వారం రోజులకే ఒక
పోస్ట్‌కార్డ్ పంపించారు, ఇంటర్వ్యూకి సర్టిఫికేట్స్ తో సహా
రమ్మని. నా ఆనందానికి అవధులు లేవు. అనుకున్నట్టే ఆ
ఇంటర్వ్యూకి నేను వెళ్ళటం, సెలెక్ట్ కావటం ఉద్యోగంలో
చేరిపోవటం పదిరోజుల్లో జరిగిపోయింది.

మా కుటుంబంలో అందరికన్నా పెద్దది మా హేమక్క.
తరువాత నేను ఉమ... నా తరువాత రమ, హిమ... తరువాత

తీసుకోవాలి... జీతంలోంచి నాన్నకి రివాజుగా ఇచ్చే వెయ్యి రూపాయలు ఇవ్వాలి... అనుకుంటూ ఉండగానే, జగన్ బైక్ మీద వచ్చాడు.

“అమ్మా వాళ్ళ ఇంటికి వెళదాము...” అన్నాను అతని వెనకే కూర్చుంటూ... తలూపాడు, కానీ బైక్ మా ఇంటి దారి పట్టింది.

“ఏమండీ... అమ్మా వాళ్ళింటికి...”

“రేపు ఆదివారం వెళదాంలే... మూవీకి టికెట్స్ బుక్ చేసాను. ఇంటికి వెళ్ళి, సినిమాకి వెళదాం...” అన్నాడు తాపీగా... నాకు చాలా కోపంగా, నిరాశగా అనిపించింది కానీ, వ్యక్తం చేయలేకపోయాను. ఇంటికి వెళ్ళాక చెప్పాడు, కొత్త చీటీలో జాయిన్ అయ్యాడట. నెలకి రెండు వేలట. నా జీతంలోంచి కడదామని అనుకున్నాడట.

“మీకు ముందే చెప్పాను కదా, నాన్నకి ప్రతీ నెలా వెయ్యి ఇస్తానని, అదీగాక, ఈ నెలలో అదనపు ఖర్చులున్నాయి. మా చెల్లాయ్ పుట్టినరోజుకు డ్రెస్ కొంటానని, శివాకి ఫీజు కడతానని ప్రామిస్ చేసానండీ...” మెల్లగా చెప్పాను.

“చూడు ఉమా, వాళ్ళు నీ తోబుట్టువులు మాత్రమే. పిల్లలు కాదు... పిల్లలను కన్నాక వారి బాధ్యత పూర్తిగా తల్లిదండ్రులదే... అంత పెంచలేని వాడు మీ నాన్న అంత మంది పిల్లలను ఎందుకు కన్నట్టా?” సిగరెట్ పొగ విలాసంగా నా ముఖంలోకి ఊదాడు.

“ఎన్ని సార్లు చెప్పాను ఇలా నా మీదికి పొగ ఊదవద్దని? అసలు పొగతాగటమే తప్పు... ఈ చేష్టలు ఒకటి... మా నాన్నగారి గురించి అలా మాట్లాడకండి... సభ్యత కాదు...”

“ఏమిటీ, నాకు సభ్యత గురించి నువ్వు నేర్పుతున్నావా?” వ్యంగ్యంగా అంటూ, “మీ నాన్న ఆడపిల్ల సొమ్ము భలే మరిగాడులే...” అన్నాడు.

నా కంట్లోకి చివ్వస నీళ్ళు వచ్చేసాయి. “మీ అమ్మా నాన్నల గురించి ఇలా మాట్లాడితే మీకెలా ఉంటుంది?” అన్నాను రోషంగా.

మరుక్షణం నా చెంప పేలిపోయింది. నేను పుట్టి బుద్ధి ఎరిగాక నన్ను ఎవరూ కొట్టలేదు... జలజలా కన్నీళ్లు జారిపోతుండగా చెంప పట్టుకుని అలాగే ఉండిపోయాను.

అతను బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఇది ప్రారంభం మాత్రమే. ఆ తరువాత అతని విసుగూ, కోపం భరించటం తప్పనిసరిగా అలవాటు చేసుకోవలసి వచ్చింది.

నా కథలలో హీరోయిన్లు నాలాగా పిరికిగా ఉండరు. క్షణంలో భర్తను వదిలేసి వెళ్ళిపోయి ఉండే వారు. నేను మాత్రం, నాన్నగారు బాధ పడతారని ఏదీ చెప్పేదాన్ని కాదు. ఎందుకంటే, అప్పటికే నాకు ఆరో నెల వచ్చేసింది. తొలిచూలు అని పుట్టింట్లో అందరూ ఎంతో సంబర పడు తున్న ఈ సమయంలో ఈ విషయాలు తెలిస్తే అమ్మా, నాన్నా చాలా బాధ పడతారు. పుట్టింటికి వెళ్ళి పోయినా, మళ్ళీ వాళ్ళే తీసుకువచ్చి ఇక్కడ దిగవిడుస్తారు...

జగన్ కి మధ్య పానం అలవాటు కూడా ఉందని తరువాత తెలిసింది. తాగినప్పుడు అతడు మనిషి కాదు. శారీరకమైన కోర్కెలు మామూలప్పటి కన్నా ఎక్కువగా ఉండేవి ఆ సమయంలో అతనికి. విపరీతమైన పిచ్చి వాగుడు కూడా... ఆ వాసనకి, హేయమైన ఆ మాటలకి, నేను అతనికి దగ్గర కాలేకపోయే దాన్ని. దానికి కూడా బూతులు తిడుతూ లొంగదీసుకుని నన్ను బలవంతంగా అనుభవించేవాడు. ఆ తరువాత అతడు నిద్రపోయినా, నేను ఏడుస్తూ నాలో నేనే కుమిలిపోయే దాన్ని.

అతని చూపు నా రచనల మీద పడింది. అప్పుడప్పుడే పేరు వస్తోంది నాకు. పుస్తకాలు చదవటం అలవాటు లేని అతను ఓసారి నా కథ చదివాడు. అందులోని నా కథానాయికకు విప్లవ భావాలు...

“నీలో ఇలాంటి ఫీలింగ్స్ ఉన్నాయా? మానేయ్ ఇలా కథలు రాయటం నాకిష్టం లేదు... మానేయ్!” అన్నాడు ఖచ్చితంగా...

“నేను కథలు రాయటం వలన మీకేమిటి నష్టం?” అమాయకంగా అడిగాను.

“చాలా ఉంది. ఆ కథలో లాగా ఏదో ఓనాడు నువ్వు నా బుర్ర బద్దలు కొట్టేస్తావు... ఇంకో విషయం, ఇలా కథలు రాయటం వలన నీకు మంచి పేరు వస్తుంది. సన్మానాలు జరుగుతాయి. ఎవరెవరో పెద్దవాళ్ళతో పరిచయాలు, స్నేహాలు ఏర్పడతాయి. అవన్నీ జరగకుండా, మొగ్గలోనే తుంచివేయటం మంచిది కదా... ఇక రాయకు...” ఖచ్చితంగా చెప్పేసాడు. నా పీక నొక్కేసాడు.

కొన్నాళ్ళు రాయలేదు నిజంగానే. కానీ నాలో ఒకటే ప్రశ్న... ఇలా రాయటమనేది అరుదైన ఒక వరం. ఒక శక్తి... అతను

చెబితే మాత్రం నేనెందుకు రాయకుండా ఆపేయాలి నా రచనను? ఒక అభిమాని నుంచి లేఖ వచ్చింది ఆఫీసు చిరునామాకి. 'ఈ మధ్య ఎందుకు రాయటం లేదు అని...' ఆ అమ్మాయి వాణికి ఏం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు. ఆమె ఇచ్చిన ఫోన్ నంబర్ కి ఆఫీసు ఫోన్ నుంచి కాల్ చేసాను. నన్ను నేను పరిచయం చేసుకుని, నా పరిస్థితి చెప్పాను.

కలం పేరుతో వ్రాయమని, ఆఫీసులోనే రాయమని సలహా ఇచ్చింది. అలాగే చేయటం మొదలు పెట్టాను. 'సిరి' అనే పేరుతో ఆఫీసు లంచ్ సమయంలో వారానికో రెండు సార్లు కథలు రాసుకునే దాన్ని. వాటిని నా ఆఫీసు టేబుల్ సొరుగులోనే ఉంచుకుని పోస్ట్ చేసుకునే దాన్ని. ఎంతటి దొంగ బతుకో కదా... అక్కా, బావా నచ్చజెప్పినా ఫలితం లేకపోయింది. అక్క బెంగ పెట్టుకుంది, తానే ఈ కూపంలో నన్ను మెడబట్టి తోసానని బాధపడేది.

నాకు ఒకరివెంట మరొకరుగా ఇద్దరు ఆడపిల్లలు (మహాలక్ష్మలు) పుట్టారు.

పెద్దదానికి ఆయనంటే చాలా భయం. తాగి వాగే వాగుడంటే అసహ్యం... చిన్నదానికి నాలుగేళ్ళు వచ్చాయ్. ఆయనేమీ మారలేదు. తాగుడు ఇంకా ఎక్కువైంది. చీకటి పడగానే చుక్కా, పడక మీద మగువా తప్పనిసరి. పిల్లలు నిద్రపోయే వరకూ కూడా ఆగేవాడు కాదు. నా బతుకు మీద నాకే అసహ్యం వేసేది... దొంగతనంగా కథలు రాసుకోవటం, నా చెమట చుక్కలన్నీ ధారపోస్తే వచ్చిన డబ్బంతా ఇతనికి ధారపోయటం? ఇది బతుకేనా అసలు?

మూడు నెలల తరువాత ఓ రోజు...

దీనంగా నా ముందు నిలబడి ఇంటికి రమ్మని బతిమాలుతున్నాడు జగన్.

నేను మంచం మీద కూర్చుని ఉన్నాను. నా ఇరు పక్కలా నా బంగారు తల్లులు... అప్పటికి వారం రోజుల క్రితం ఆఫీసు

నుంచి పిల్లల స్కూలుకు వెళ్లి వాళ్ళను తీసుకుని మా అమ్మగారి ఇంటికి వచ్చేసాను. అది తెలిసి చిందులు తొక్కాడు. విడాకులు ఇచ్చేస్తానన్నాడు. ఇచ్చేయమని, అదే సుఖమనీ అన్నాను నేను. నాన్న నచ్చజెప్పాడు నాకు. నేను వినలేదు. వెనక్కి తిరిగి జాకెట్టు పైకి ఎత్తి వీపు మీద ఉన్న సిగరెట్ మచ్చలని చూపించాను. అలాంటి మచ్చలు వంటి మీద ఇంకా చాలా చోట్ల ఉన్నాయని కూడా చెప్పాను. నాన్న మనసు కరిగి పోయింది. కన్నీటితో నా తలను గుండెకు అదుముకున్నాడు.

“ఉమా... ఇంటికి వెళదాం పద. నేను తాగుడు మానే స్తాను. నిన్నూ, పిల్లల్ని బాగా చూసుకుంటాను... ప్రామిస్...”

“ఉహూ, నేను రాను మిస్టర్ జగన్... నేను ఆల్రెడీ లాయర్ ని కలిసాను. త్వరలో విడాకులు తీసుకుందాం.. మీరిక వెళ్ళండి...” నిరసనగా ముఖం తిప్పుకున్నాను.

“ఎందుకింత కోపం? అసలేం జరిగిందని?”

“ఎందుకంటే... ఎందుకంటే...” నా వెనకాల నిలబడి ఆయన వైపే క్రోధంగా చూస్తున్న నా చిన్నచెల్లి సుమను చెయ్యి పట్టిలాగి అతని ముందు నిలబెట్టాను.

“నీ చెల్లెలు కూడా ఇదే వయసుది... నన్ను చూడాలని సెలవులకి మన ఇంటికి వస్తే, నేను వాష్ రూమ్ లోకి వెళ్ళగానే దాన్ని నువ్వేం చేసావ్? దగ్గరకి లాక్కుని ముద్దు పెట్టుకున్నావు. తాకరాని చోట తాకావు. అది భయపడిపోయి, విదిలించుకుని నాకు చెప్పకుండా ఇంటికి పారిపోయింది... నీలాంటి త్రాష్టుడు నాకు వద్దు. గుడ్ బై మిస్టర్ జగన్...”

విసవిసా నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు జగన్. నాకెంతో తృప్తిగా ఉందిప్పుడు... నా జీవితంలోంచి దురదృష్టం వెళ్ళిపోయింది...

కాకపోతే నా మనసులో ఒకటే ప్రశ్న... ప్రేమ అనేది తిరిగి ప్రేమ అనే ప్రతిఫలాన్నే కదా ఇవ్వాలి... మరి ఇదేమిటి నా జీవితంలో ఇలా జరిగింది? ఏం జరిగినా చివరికి మంచే జరిగింది... చీకటి తొలగింది...

◆◆

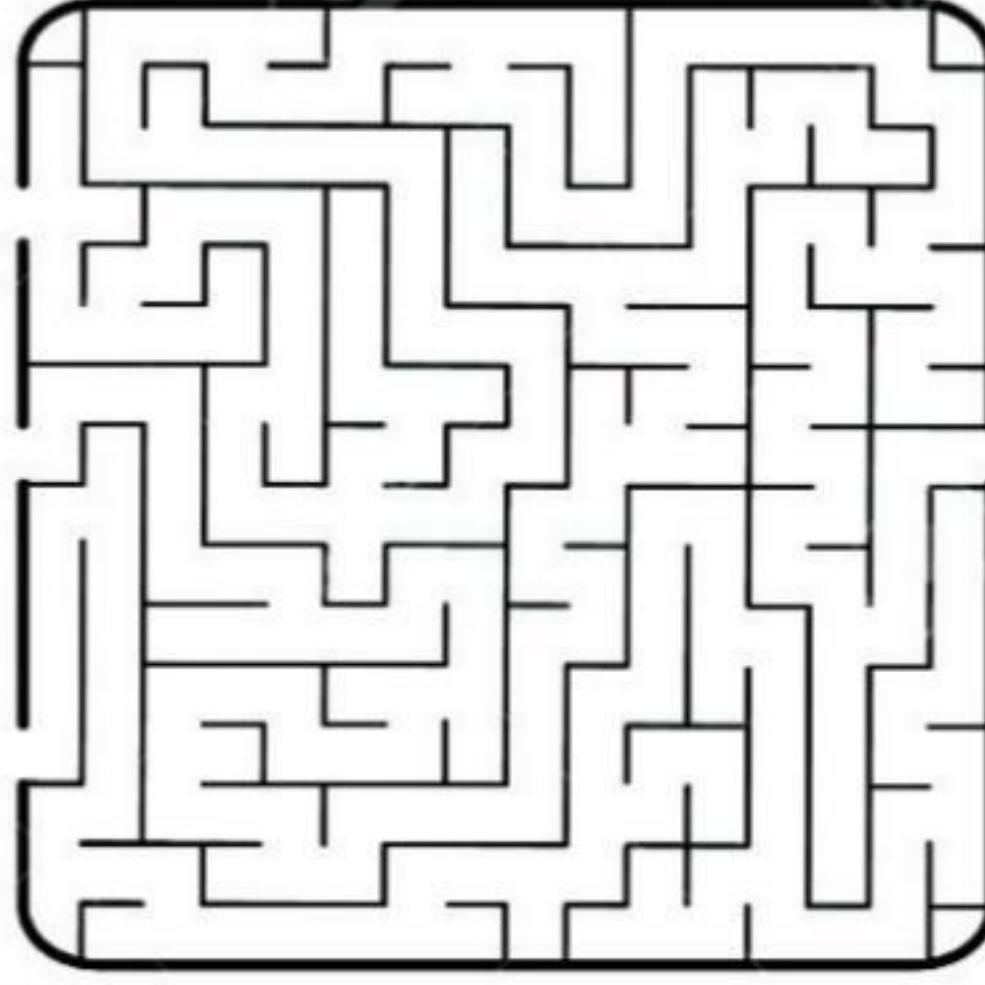

తేడాలు

ఒకేలా
కనిపించే
పక్కన ఉన్న
రెండు
బొమ్మల్లో పది
తేడాలు
ఉన్నాయి.
అవి ఏవో
కనిపెట్టండి
చూద్దాం..

ఇంటికి దారేద?

పక్కన కనిపిస్తున్న
బొమ్మలో మూడు
రంగుల వాహనాలు
ఉన్నాయి. అవి మూడు
అందులో కనిపిస్తున్న
ఇంటికి తీసుకెళ్ళాలి.
దారి గందరగోళంగా
ఉంది. సరైన
మార్గమేంటో
చూపించండి చూద్దాం..

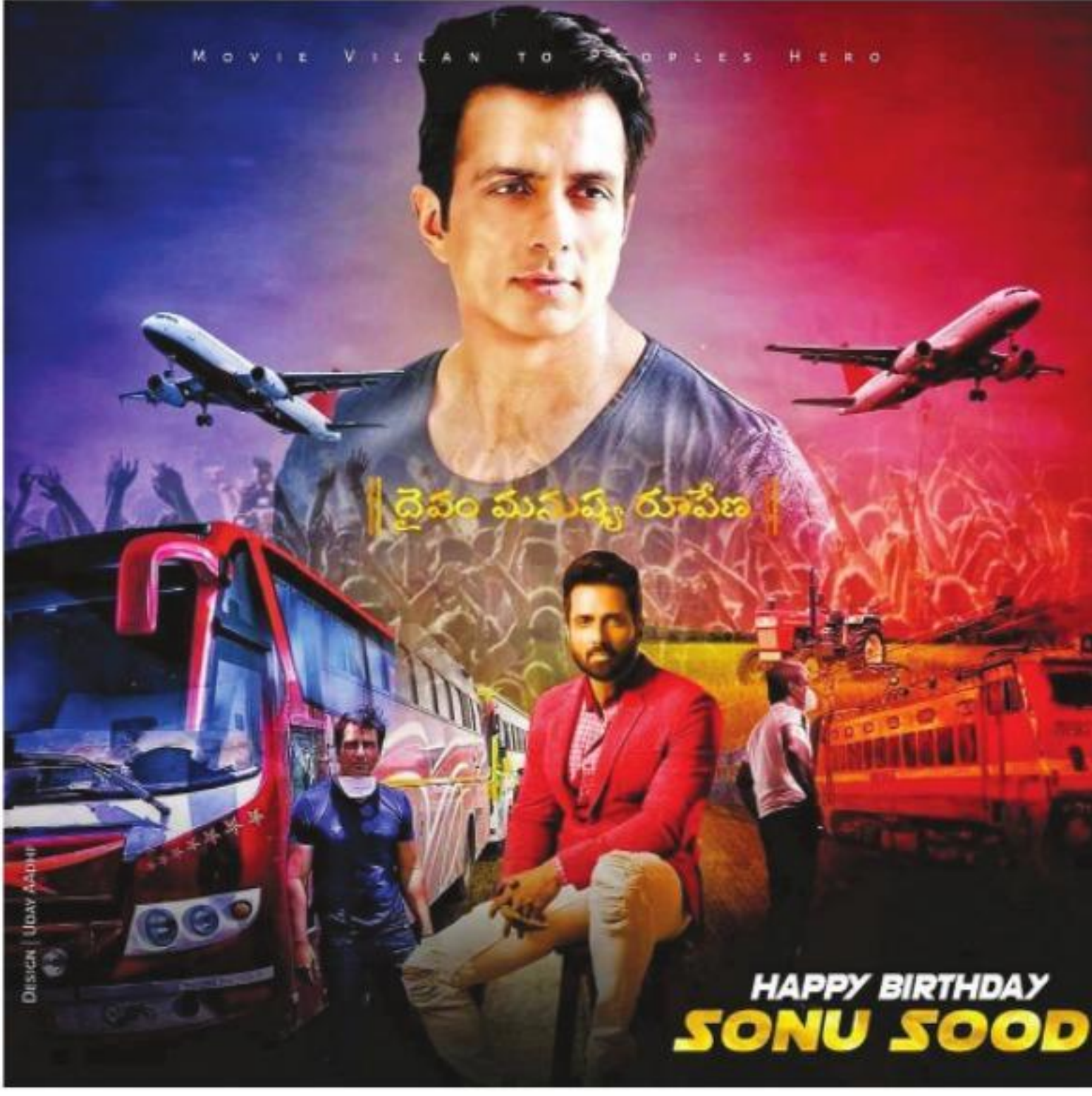

పైన కనిపిస్తున్న బొమ్మకు ఏయే రంగులు
వేస్తే అందంగా ఉంటుందో వేసి చూద్దామా..

రంగులేద్దాం

చుక్కలు కలపండి?

పక్కనున్న ఆకారం పూర్తిగా లేదు. ఆ స్థానంలో చుక్కలు, పక్కన
అంకెలున్నాయి. చుక్కలు కలుపుకుంటూ వెళ్తే ఆకారం ఏంటో
పూర్తిగా వస్తుంది. ట్రై చేద్దామా..

రియల్ లైఫ్ హీరో సోనూసూద్

సోనూసూద్... సోనూసూద్... సోనూసూద్ ...ఇప్పుడు సోషల్ మీడియాతోపాటు ప్రింట్, ఎలక్ట్రానిక్ మీడియాలలో మారుమ్రోగిపోతున్న ఏకైక పేరు. అతికొద్ది కాలంలో ఏ రాజకీయనాయకుడికీ, క్రీడాకారుడికీ, కళాకారుడికీ, మరే సెలబ్రిటీకి రాని పేరు ప్రఖ్యాతులు సోనూసూద్ వచ్చాయి. అరుంధతి సినిమాలో అత్యంత పైశాచికత్వాన్ని ప్రదర్శించి గుండెలో దడ పుట్టించిన ఈ ప్రతినాయకుడే.. ఇప్పుడు అత్యంత దయామయుడుగా దేశ ప్రజల అభిమానాన్ని చూరగొన్నాడు.

కరోనా మహమ్మారి ప్రపంచాన్ని వణికిస్తున్న వేళ, అన్ని దేశాలూ లాక్డౌన్ ప్రకటిస్తే, ఏ మాత్రం ముందస్తు ప్రణాళిక లేకుండా మన కేంద్ర ప్రభుత్వమూ అనుసరించింది. దీంతో సమస్త వృత్తులూ కుదేలై దేశంలో అసంఖ్యాంగా వున్న వలస కూలీలు ఉపాధి పోయి, తినడానికి తిండి లేక, గ్రామాలకు వెళ్ళే రవాణా సౌకర్యాలన్నీ స్తంభించిపోవడంతో నిలువనీడలేక రోడ్డున పడ్డారు. ఈ స్థితిలో వలస కూలీలు పిల్లాపాపలతో తమ కాళ్ళనే నమ్ముకుని వేల కిలోమీటర్లు రోజుల తరబడి నడిచి సొంత ఊళ్లకు చేరుకున్నారు. మరికొందరు దారిలోనే చని పోయారు. ఈ దయనీయ స్థితి ఎందరినో కదిలించింది. వలస కూలీలపై సానుభూతి చూపే కథనాలతో పాటు, కవిత్వం, పాటలు వచ్చాయి. ఆపన్నహస్తాలు చేయూతనందించాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో సినిమాల్లో ప్రతినాయక పాత్రలు పోషించే సోనూసూద్ వారి పాలిట మహాత్మునిగా అవతరించాడు. వలస కార్మికులకు నిస్వార్థంగా చేయూతను అందించాడు. ఈ క్లిష్ట సమయంలో శూన్య హస్తాలను శుష్క ప్రియాలను ప్రకటించే ప్రభుత్వ పెద్దలకు భిన్నంగా అనేక మంది నిర్భాగ్యులకు నమ్మకాన్ని కలిగించాడు.

కర్నాటకకు చెందిన 350 మంది వలస కూలీలు మహారాష్ట్ర నుండి కర్నాటకలోని స్వగ్రామాలకు నడచి చేరడానికి కనీసం 10 రోజులు పాటు తమకు ఆహారాన్ని అందించమని అడిగితే చలించిన సోనూసూద్ ప్రత్యేక అనుమతులు తీసుకుని బస్సుల్లో

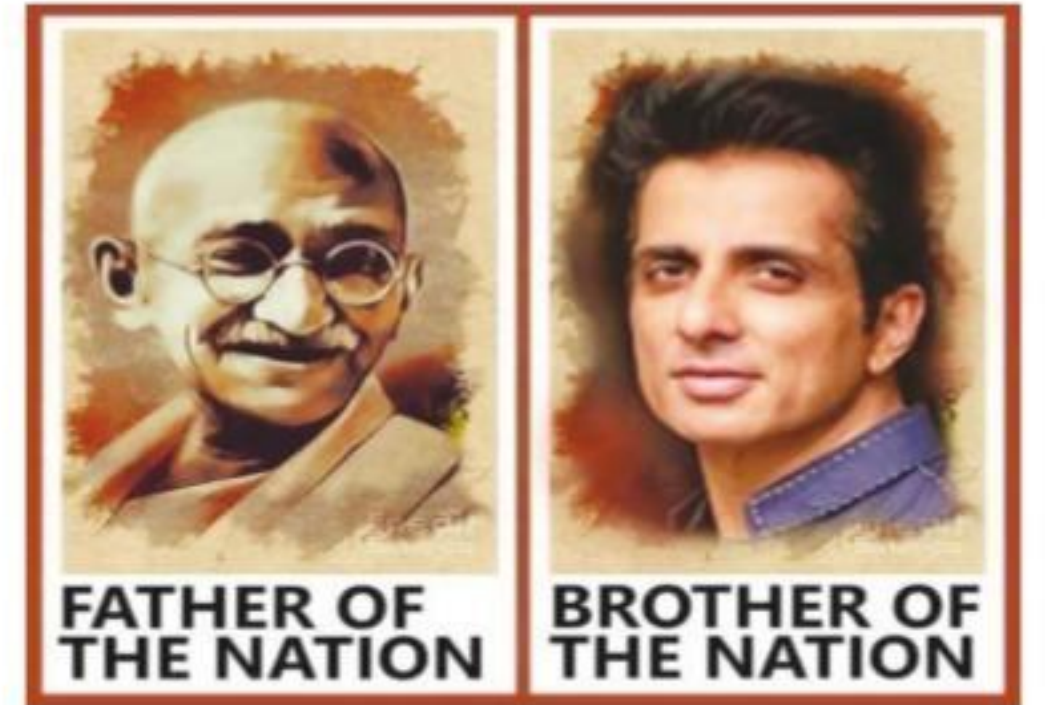
వారిని స్వస్థలాలకు చేర్చాడు.

జూన్ నెల తొలి నాళ్ళలో పూణె క్యాంటీన్ లో పనిచేసే 180 కార్మికులు అస్సాంలోని తమ స్వస్థలాలకు వెళ్ళడం తప్ప మరో దారి లేకపోయింది. చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేకుండా నడిరోడ్డున పడ్డారు. తిలక్ బ్రిడ్జి కింద తలదాచుకున్న వారిని చూసి చలించిన ఆయన జూన్ 10న వారిని చార్జర్డ్ విమానంలో అస్సాం పంపారు. ఇలాగే కేరళ కొచ్చిలో చిక్కుకున్న వలస కార్మికులైన బాలికలను కూడా విమానంలో వారి స్వరాష్ట్రాలకు చేర్చారు. అతడు ఇక్కడితో ఆగలేదు. విదేశాల్లో చిక్కుకున్న ప్రవాసులకు, విద్యార్థులకూ ఆయన సహకారం అందింది. దాదాపు 4000 మంది విద్యార్థులు కిర్గిజ్ స్థాన్ నుండి, అరబ్ దేశాల నుండి, పిలిప్పైన్స్, రష్యాల నుండే కాదు అనేక ఇతర దేశాల నుండి కూడా స్వదేశానికి చేర్చారు. అదే స్ఫూర్తితో మరిన్ని సేవా కార్యక్రమాలకు నడుం కట్టాడు. ఆ క్రమంలోనే

చిత్తూరు జిల్లాలో నాగేశ్వరరావుకు ట్రాక్టర్ పంపడం, కూరగాయలు అమ్ముతున్న శారదకు ఉద్యోగం ఇప్పించడం, హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో కూతురు స్మార్ట్ ఫోన్ కోసం ఆవులను అమ్ముకున్న పేద రైతుకు మళ్ళీ ఆవుల్ని కొనివ్వడం, మహారాష్ట్రలో కర్రసాము చేస్తూ యాచన చేస్తున్న 85 ఏండ్ల మహిళ శాంతాబాయికి ఉపాధి చూపడం వంటివి. అయితే ఈ పనులన్నీ ఆయన ఒక్కడుగా చేయలేదు. దీని కోసం ఒక వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయగలిగాడు. తన స్నేహితురాలు నీతి గోయల్, తన చార్జెడ్ అకౌంటెంట్ ఇతర సన్నిహితులతో ఏర్పాటయిన ఈ వ్యవస్థ మనసు పెట్టి పని చేయడం ద్వారా ఫుర్ బేజో కార్యక్రమం ఇంత సక్సెస్ అయింది. ఈ వ్యవస్థలో పేపర్ వర్క్ మొత్తం చార్జెడ్ అకౌంటెంట్ పంకజ్ ఆధ్వర్యంలో 18 నుండి 20 మంది అనుమతులకు సంబంధించిన పనులు చూస్తున్నారు. మరో 40 మంది వలసకార్మికుల భోజన సదుపాయాలు చూసుకుంటున్నారు. క్రికెటర్ హర్భజన్ సింగ్ సోషల్ మీడియా వర్క్ మీద కేంద్రీకరించే వాడు. ఇందుకు ఒక టోల్ ఫ్రీ నెంబర్ ఏర్పాటు చేశారు. మొదట్లో స్వంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టినా తరువాత క్రౌడ్ ఫండింగ్, కొన్ని ట్రస్టుల సహకారం అందింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కూడా కొంత సహకరించాయి.

ఇదేం చెబుతోంది ?

ప్రపంచంలో ఇంకా మానవ వత్వం బతికే వుంది అనడానికి, నిస్వార్థ సేవకులు ఉన్నారు అనడానికి ఇదో ఉదాహరణ. మరో వైపు క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో మన ప్రభుత్వాల ప్రణాళికా రాహిత్యాన్ని, ముందు

చూపులేమిని ఇది బహి ర్గతం చేసింది. మన వ్యవ స్థల చేతగాని తనాన్ని కళ్ళకు కట్టింది. దేశంలో వున్న కోట్లాది నిరుపేదలు, వలసకార్మికుల అవసరాలు తీర్చకపోగా కనీసం వారిని మనుషులుగా కూడా గుర్తించకుండా నిర్ణయాలు తీసుకోవడం, ప్రశ్నిస్తే పోలీసులను ఉపయోగించడం, శ్రామిక రైళ్ళు నడిపి కూడా కోట్లాది రూపాయలు సంపాదించిన రైల్వే శాఖ, ప్రజలంతా వైరస్ వ్యాప్తితో తలకిందులవుతుంటే కీలక రంగాలను ప్రైవేటుకు అప్పగించే పనిలో ప్రభుత్వం తలమునక లవ్వడం వంటివి ప్రభుత్వ నైజాన్ని తెలియజేసింది. చివరికి మధ్యప్రదేశ్ లోని ఒక మంత్రి తమ రాష్ట్ర కార్మికులను పంపించమని సోనూసూడ్ ను అర్థించాడంటే మన ప్రభుత్వాలు ఎంత సిగ్గుచేటుగా, క్రియారహితంగా ఉన్నాయో తెలుస్తోంది. ఇంకా చిత్రమైన విషయమేమిటంటే ఈ దేశ ప్రజలు తమ ఊర్లో ఉన్న ఒక చిన్న అధికారితో మాట్లాడటం కంటే సోనూసూడ్ ను కాంటాక్ట్ చేయడం తేలికగా భావిస్తున్నారు. ఒక ట్వీట్, ఒక ఫోన్ కాల్ అతనితో కలపగలగటం, కావలసిన సహాయాన్ని పొందగలగటం ఈ దేశంలోని నిరుపేదకు కూడా సాధ్యం అవుతోంది. అయినా చార్టర్డ్ విమానం అంటే వి.ఐ.పిలకు మాత్రమే సాధ్యమైన రవాణా సాధనం. దీనిలో ఒక దినసరి వలస కూలీని ఊరేగించిన ఘనత సోనూసూడ్ కే దక్కింది. బహుశా ఇంతమంది కూలీలు విమానంలో ప్రయాణం చేయడం మన దేశ చరిత్రలో ఇదే మొదటి సారి కావచ్చు. అందుకే నువ్వు సూపర్ మాన్, నువ్వు 'బ్రదర్ ఆఫ్ ది నేషన్' అని అభిమానులు సోనూసూడ్ ను కీర్తిస్తున్నారు.

రాజకీయాల్లో ప్రవేశిస్తారా?

రాజకీయాల్లో ప్రవేశం ఎప్పుడంటే 'నేను కళాకారుడిని, ప్రస్తుతం నాపనితో నేను సంతోషంగా వున్నాను. నాకు రాజకీయాల పట్ల ఆసక్తి లేదు' అని వినమ్రంగా సమాధాన మిచ్చాడు. అయితే రాజకీయాలు అతడిని వదిలిపెడతాయా అనేది ప్రశ్న. ఇప్పటికే రక్షణ మంత్రి రాజ్ నాథ్ సింగ్, మహారాష్ట్ర మాజీ సీఎం దేవేందర్ పద్న వీస్లు తమ ప్రసంగా లలో సోనూసూడ్ ను ప్రస్తావి స్తున్నారు. చంద్రబాబు, లోకేష్ లు ఆయనను ప్రశంసిస్తూ ట్వీట్ చేయడంతో అది టీడీపీ, వైఎస్సార్ ల మధ్య రాజకీయ దుమారం లేపింది. ఈ దేశానికి ప్రధాని అయితే బాగుంటుంది లాంటి ట్వీట్లు కనబడాయి.

మేధావుల వాక్కు ఏమిటి?

సోనూసూడ్ ను దేశం ఈ రోజు పొగుడుతోంది. తమ పిల్లలకు, వెల్డింగ్ షాప్ సోనూసూడ్ పేరు పెట్టుకున్నారు. సోనూసూడ్ తోపాటు అక్షయ్ కుమార్, జర్నలిస్టు రానా ఆయూబ్ లాంటి అనేకమంది ఈ రకమైన చారిటీ కార్యక్రమాలు చేస్తున్నారు. ఇలా చేయడం మంచిదే అయినప్పటికీ ఇటువంటి కార్యక్రమాలు తాత్కాలిక ఉపశమనమే తప్ప శాశ్వత

పరిష్కారాలు కావని మేధావులు అంటారు. ఎందుకంటే మన ఎన్నుకున్న ప్రభుత్వాలను ప్రశ్నించి సాధించు కోవాల్సిన ప్రజలు ఈ రకమైన సేవా కార్యక్రమాల ద్వారా లబ్ధిని పొందడం వల్ల తమ ప్రజాస్వామ్య హక్కులను మరచి పోతారనేది మేధావుల మాట. అదీ నిజమే కరోనా వైరస్ విజృంభిస్తుంటే వైన్ షాపులకు అనుమతినిచ్చి, ప్రజారోగ్య రంగాన్ని బలోపేతం చేయడానికి మాత్రం వైద్య సిబ్బంది నియామకాలు చేపట్టని ప్రభుత్వాలను ఎవరు ప్రశ్నించాలి. విద్యాలయాలను ప్రారంభించడానికి మీనమేషాలు లెక్కిస్తున్న ప్రభుత్వాలను ఎవరు నిలదీయాలి.

ఇది ఇలా వుంచితే సోనూ సూడ్ తన అను భవాలతో త్వరలోనే ఒక పుస్తకాన్ని వెలువ రించ బోతున్నాడు. లాక్డౌన్ కారణంగా మరణించిన, గాయపడిన 400 ల కుటుంబాలకు ఆర్థిక సాయం అందించేందుకు సిద్ధం అవుతున్నాడు ఈ రియల్ లైఫ్ హీరో. మరొక ముఖ్యమైన విషయం ఏమంటే ప్రవాసీ రోజ్ గార్ పేర ఒక సంస్థను ఏర్పాటు చేసి దాని ద్వారా వలస కార్మికులకు ఉపాధి కల్పించేందుకు వారికి ఉన్నత శిక్షణ ఇప్పించడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఇది నిజంగా ప్రభుత్వ ఉపాధి కల్పనా కేంద్రాల ద్వారా జరుగ వలసిన కార్యక్రమం. కానీ దీనికి ఒక ప్రైవేటు వ్యక్తి నడుం కట్టడం మన ప్రభుత్వాలకు తలవంపులు కాదా?

మన దేశంలో ఎందరో ధనవంతులైన పారిశ్రామికవేత్త లున్నారు. శ్రీమంతులైన చలనచిత్ర నటులున్నారు. సంపన్ను లైన క్రీడాకారులున్నారు. వీరు తమకు తోచినంత సహాయం చేసినా తమ వ్యక్తిగత జీవితాలను త్యాగం చేయలేదు. సోనూ సూడ్ వంటి కొందరు మాత్రమే ప్రజలతో మమేకమయ్యారు. వారికి దగ్గరయ్యారు. మానవతావాదిగా కనిపించారు. అందుకే జూలై 30న సోనూసూడ్ కు జన్మదిన శుభాకాంక్షలు వెల్లువెత్తాయి. నిజమైన అభిమానాన్ని దేశ శ్రామిక ప్రజానీకం నుండి పొందగలిగారు. మనం కూడా ఆయనకు అభినందనలు తెలియజేద్దాం!!

- జి.గోపాలకృష్ణ

9290146187

పదకేళి 270 - గొట్టిపర్తి యాదగిరిరావు

1		2		3	4		5		6
		7					8		
9						10			
		11			12			13	
14					15			16	
			17				18		
19		20		21	22				
		23	24				25	26	27
	28						29		
30				31					

అధారాలు

అడ్డం

- 1) జీతం యిప్పించేది - 3
- 3) నిజం చేసుకొనుట - 4
- 7) తడబడ్డ మరదలు - 4
- 8) అటు నుండి పారిన ఒక నది - 3
- 9) తడబడిన సరస్సు - 3
- 10) అటు నుండి వచ్చిన పెంకి - 2
- 11) తెలంగాణలో పారే ఒక నది - 4

13) ఆ వైపు నుండి జ్ఞాపకం - 2

14) ఒక శాస్త్రం - 3

15) బాట - 4

17) ఆంగ్లంలో నువ్వు - 1

18) ఆమ్లంతో చర్య పొందే రసాయనము - 3

19) కొంచెం - 3

21) ఆదాయము - 3

23) పర్షియన్ భాషలో ప్రసిద్ధిపొందిన

నాలుగు పంక్తుల కవితలు - 4

25) అడుక్కునే వాడికి చేసేది - 3

28) సైనికులు యిది చేస్తారు - 3

29) రాక్షసి - 3

30) అల్లుడు - 3

31) కిరీటము - 4

నిలువు

నిలువు

1) ఉదయం - 3

2) అగమ్యగోచరం లాంటిదే - 5

3) గమన, పాట - 5

4) లెగ్ - 2

5) ముద్దుతో వచ్చే పదం - 3

6) గగన విహారము - 6

12) దిగువ నుండి హరి - 2

14) ఒక పండు - 4

16) మూడు చక్రాల వాహనం - 2

20) పిదప - 4

21) బండ - 2

22) బతికుంటే యిది తిని బతుకొచ్చుంటుంది - 4

24) నీటిపై, నేలపై తిరిగే ఒక జీవి - 2

25) పూదండలో వుండేది - 3

26) జిత్తుల మారి జంతువు - 2

27) తడబడిన సిగము - 3

28) చివర లేని కమాన్ - 2

గమనిక

- సమీక్షకోసం పుస్తకాలు పంపే రచయితలు, ప్రచురణ కర్తలు రెండు ప్రతులు పంపించాలి.
- రచయితలే సమీక్షలు రాయించి పంపకూడదు.
- పుస్తకాల మీద సమీక్షలకు సంబంధించి సంపాదకులదే తుది నిర్ణయం. ఈ అంశంపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు, ఫోన్లలో సంప్రదింపులకు తావు లేదు.

చిరునామా : సోపతి, నవతెలంగాణ, ఆదివారం

సంచిక, ప్లాట్ నెం.21/1, ఎం.హెచ్.భవన్,

ఆజమాబాద్, ఇండస్ట్రియల్ ఏరియా, బాగ్లింగంపల్లి,

హైదరాబాద్-500020

పదకేళి- 269 జవాబు

1 వె	లు	2 తు	రు		3 ప	రి	4 షా	ర	5 ము
ల		ద		6 ఈ	గ		ను		దు
	7 మ	కు	8 ట	ము			అ	10 త్త	రు
11 క	ల		న		12 ప	న్న		ర	
	13 యా	చ	న		య		14 జా	త	15 కం
16 తా	ళం			17 ప	న	స			గా
త		18 శ	19 ప	థ	ము		20 న	21 వా	రు
మృ		22 క	ద	ము		23 గ్ర		య	
24 క	ప	ట	ము		25 స	హ	వా	స	ము
ల		ము		26 ధ	గం	ము		ము	

పదకేళి- 267 సమాధానాలు పంపినవారు : 1. సి.అమృతలత, సికింద్రాబాద్, 2. జి.కిషన్ రావు, మహబూబాబాద్, 3. భాదర్ వలీ, (కొమరంభీం - ఆసిఫాబాద్ జిల్లా), 4. ఎం.శ్రీనివాస యాదవ్, పెంబర్తి, (జనగామ జిల్లా), 5. పి.నాగరాజు, అంబర్ పేట్, (హైదరాబాద్)

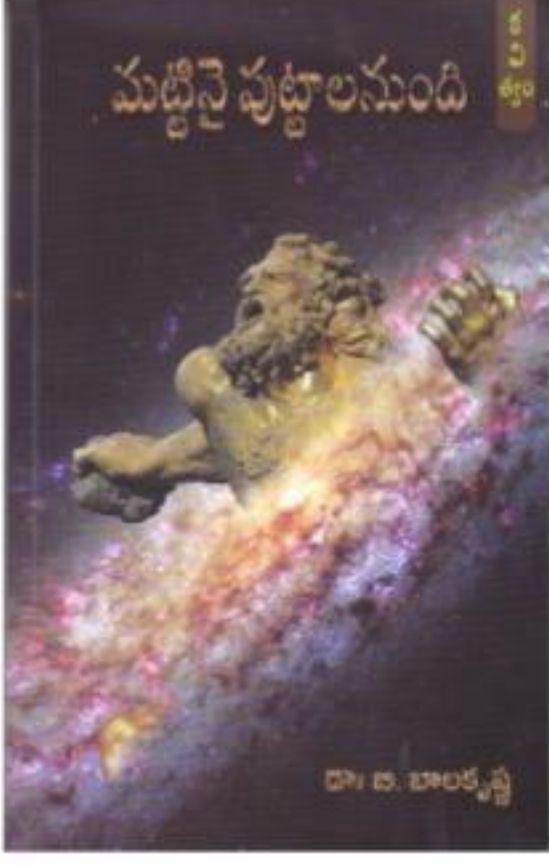
పదకేళి పజిల్స్ పూర్తి చేసి కరెక్ట్ సమాధానాలు రాసి పంపిన వారి పేర్లు ప్రకటిస్తాం.

ఆదివారం నవ తెలంగాణ సోపతి

2 ఆగస్టు 2020

24

“మహాన్నత ఆశయ దశకు అక్షరా‘కృతి’ - మట్టినై పుట్టాలనుంది”!

సమీక్షలు

“అభ్యుదయమంటే గతానికి మెరుగులు దిద్దుకోవడం కాదు- భవిష్యత్ వైపు పరుగులు తీయడం” అంటాడు ఖలీల్ జీబ్రాన్. నాటి వివేకానందుని మాటలు గుర్తుకు తెచ్చేలా... ‘అంతరిక్షాలను తాకిన ఆనంద మెంతున్నా / ఆకలిని మించి ఎదగని అభివృద్ధి మనది’ అన్న

పదాలు చాలు బాలకృష్ణలో మానవత్వ పరిమళాల అక్షర దృక్పథం తెల్పుకోడానికి. వర్గ దృక్పథం తెలిస్తేనే ప్రజా పక్ష సాహిత్యం సృష్టించగలరు ఏ కవైనా..! “అసమానతలు, వివక్షలు, అణచివేతలు, వైరుధ్యాలు నిండిపోయిన సమాజంలో కవి మట్టిగా పుట్టాలనుకోవడం ఒక కొత్త సృష్టిని స్ఫురింపజేయడమే!” అన్న రాచపాశం చంద్రశేఖరరెడ్డి గారి మాటలు అక్షర సత్యం. 56 కవితలున్న ఈ సంపుటిని డా॥ గోపి గారికి అంకితం చేసారు కవి బాలకృష్ణ. తను (కవి) ఏ వైపు నిలబడ్డాడో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది ఈ కవిత్యంలో... దర్భశయనం శ్రీనివాసాచార్య, రాచపాశం చంద్రశేఖర రెడ్డి గార్లు చక్కటి విలువైన ముందు మాటలు రాసారు. ఆ కవి వేదనాగ్నిలో పుటం పెట్టిన అక్షరాలే ఆయుధా లౌతాయి. ఈ కవిత్యంలోని కొన్ని కవితలు మచ్చుకు కొన్నింటిని చూద్దాం!

“అర్ధాకలితో ఆకాశంలోకి చూస్తూ / సూర్యచంద్రులనీ / రొట్టెలనుకొని కడుపునింపుకుంటారు”- మన జనాభాలో 80

శాతం ప్రజలు అర్ధాకలితో రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమిస్తున్నారు. ఇదో విషాదం. ‘బైరూపులం’ అనే కవితలో చివరి వాక్యాలు మనసున్న మనిషిని కదిలిస్తాయి (పేజీ 121), “ఏ పాత్రలోకి వొంపితే / ఆ ఆకృతిని సంతరించుకొనే / వ్యక్తిత్వాల్లేని ద్రవాలం మనం... కిరణాలు కడిగిన చీకటిలో / క్షణానికో రంగై వెలిసిపోయే / చంచల మనస్సులం మనం” అంటారు.

అక్షరాలను మాత్రమే నింపుకున్న దోసిళ్ళు / శిలలను కూడా పరిమళింపజేస్తాయి / క్షణక్షణానికో పండుటాకు విదిలించే మహా వృక్షం / మరెన్నో చిగురులు తొడిగి వసంతానికి విలాసమవుతుంది” అంటారు కవి- “జీవన ప్రవాహం” కవితలో!! ఎంతో తాత్వికత ఉంది. ‘శిథిలాకాశం మనది’ (పేజీ.43) కవితలో చివరి వాక్యాలు ఆలోచింపజేస్తాయి. “రక్త బంధాలు రాతిరిరా / చీకట్లలో చీకట్లుగా జారిపోతాయిక్కడ. మూసలో మగ్గుతున్న బతుకులు / శిలలుగా, శిలాజాలుగా మిగిలిపోతాయిక్కడ” అంటారు. “సాహిత్యం పాత్ర ఏమిటంటే నెత్తురుని సిరాగా మార్చడం” అంటారు టిఎస్ ఇలియట్. బాలకృష్ణ కవితలన్నీ పరిశీలిస్తే మట్టిసువాసనలే కాదు.. గొప్ప తాత్వికతా సారం కూడా ఈ సంపుటి తెలుపుతుంది- మరి మంచి కవితలు రాయాలి.. అభినందనలు.

(మట్టినై పుట్టాలనుంది (కవిత్యం), రచన : డా॥ బి.బాలకృష్ణ, పేజీలు : 128, వెల : రూ.80/-, ప్రతులకు : ఇం.నెం. 12-15-630, మాణిక్యేశ్వర్ నగర్, ఓయూ క్యాంపస్, హైదరాబాద్ - 07)

- తంగిరాల చక్రవర్తి, 9393804472

కరోనా పద్మవ్యూహంలో ప్రపంచం

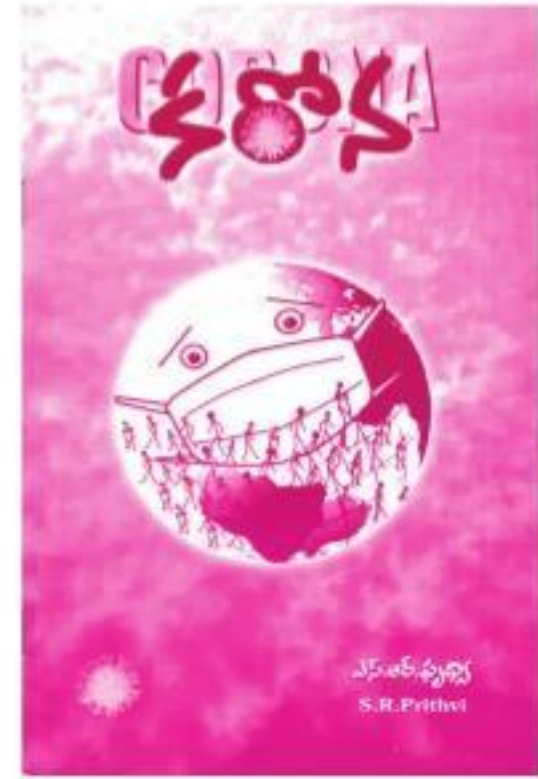
కరోనా వైరస్ మహమ్మారి ప్రపంచాన్ని వణికిస్తోంది. మానవాళి మనుగడకే పెనుసవాలుగా మారింది. మందులేని ఈ వైరస్ జనం మీదపడి విందు చేసుకుంటుంది. ఇల్లు వాకిలి వదిలి పొట్టకూటి కోసం వలస వచ్చి లాక్డౌన్లో ఉపాధిలేక అవస్థలు పడిన వలస వలపోతను చూస్తున్నాం మనం. ఎస్.ఆర్ పుట్టి కరోన దీర్ఘ కవితను మన దేశంలో కరోనా ప్రారంభ దశలో రాశారు. అంటే ఈ దీర్ఘ కవితలో లాక్డౌన్ మొదటి దశ, దాని పరిణామాలను తెలిపే కవిత్యం ఉంది.

“ఒక్కొక్క దేశాన్ని ఆక్రమిస్తూ /యావత్తు విశ్వాన్ని / తన గుప్పిట్లోకి తీసుకొంది/ శబ్దం వినపడకుండా/ గొంతులు నులిమేస్తూ ఉంది” అని అంటారు. ఈ పంక్తులు నేటి పరిస్థితిని అద్దం పడుతున్నాయి.

“ప్రపంచాన్ని శాసించిన దేశాలు సైతం/ ఓటమిలో భాగమై తలలు వంచాయి.../ భారతదేశమూ / ఓటమి బాటలో అడుగైంది” అనే కవితా వాఖ్యలు అమెరికా లాంటి దేశాల పరిస్థితికి నిదర్శనంగా నిలుస్తాయి.

“వేలమంది క్వారెంటైన్ /గుహల్లో తలదాచుకొంటున్నారు”, “ఐసోలేషన్ సెంటర్లలో / బిక్కు బిక్కు మంటూ ఎదురు చూపులు” అనే వాఖ్యలు ఐసోలేషన్లో ఉన్నవారి పరిస్థితిని తెలియ జేస్తున్నాయి. కరోనా కష్టకాలంలో ప్రారంభ దినాలను ఈ దీర్ఘ కవితలో ఎస్.ఆర్ పుట్టి రికార్డు చేశారు. వాస్తవానికి పుట్టి ఈ కవితను పూర్తిచేసే కాలానికి మన దేశంలో లాక్ డౌన్ మొదటి దశలోనే ఉంది. కానీ నేడు కరోనా విజృంభణ విస్తృతంగా ఉంది. మరణాల సంఖ్య మరింత పెరిగింది. కానీ ఈ దీర్ఘ కవిత వాస్తవికత దగ్గరగా ఉంది. అంటే నేటి పరిస్థితికి కూడా అది అద్దం పడుతుంది. బహుశా కరోనా కాలంలో వచ్చిన మొదటి దీర్ఘ కవిత ఇదే.

- అనంతోజు మోహన్ కృష్ణ, 8897765417

డిజిటల్ వైరస్

నీ దగ్గరున్న ఆ వస్తువు
నిను ఎవరికి దగ్గర చేస్తుందో
నాకైతే తెలీదు కానీ.....
చిత్రంగా నా కనిపిస్తోంది
నీవు నీలోని మనిషిని దూరంగా
పెడుతున్నావేమోనని....

నీ చెవుల్లోకి రెండు వైర్లు
నిన్ను ఏ కొత్త ప్రపంచానికి అనుసంధానిస్తున్నాయో
నాకైతే తెలీదు కానీ.....
చిత్రంగా నా కనిపిస్తోంది
నీవు ఈ సమాజానికి దూరంగా
జరుగుతున్నావేమోనని...

ఓ యంత్రం వదులుతున్న శ్వాస
ఓ యంత్రం పీల్చుతున్న గాలి
లోలోపలి భావోద్వేగాలు
తెరపై ఆడుతున్న చేతివేళ్ళు
జీవితం కేవలం ఓ డిజిటల్ సంకేతం.....
అంతటా
అదే వైరస్ సోకిన మనిషితనం...

నీ చుట్టూతా
ఓ అందమైన ప్రపంచం
ఆకాశంలో ఎగురుతున్న పక్షులు
కోయిల రాగం మామిడిపూత
అనుకోని అతిథి ఇంద్రధనుస్సు
చెట్టు పుట్టు వాగూ వంక కొండా కోన
పారేటి సెలయేరు -
నీవు గమనిస్తున్నావా....

నీ చుట్టూతా
దుఃఖం తానైన ఓ ప్రపంచం
నిస్సహాయుల వ్యధాభరిత జీవనం
అన్నార్థుల ఆకలి కేకలు
వరద భూకంపం అగ్నిప్రమాదం వ్యాధులు
బతుకు పట్ల అంతులేని నిరాశ -
నీవు స్పందిస్తున్నావా.....

నిన్ను నిన్నుగా ఈ సమాజం కోరుతోంది
ఈ భూమి ఆకాశం గాలి నీరు అగ్ని
యంత్రాల కోసం ?
కాదు...
కేవలం మనుషుల కోసం....

- అశోక్ గుంటుక, 9908144099

పసిపిల్లలు

అపార్థెంట్ సెల్లార్లలో
పెంచే బోన్సాయ్ మొక్కలు కారు
పసిపిల్లలు
ఆరుబయట ఎదగనిస్తే
ధరిత్రి మొత్తానికి నీడనిచ్చే
మహావృక్షాలు అవుతారు వాళ్ళు
అంతర్జాలపు సాలె గుళ్లలో
ఎగరేసిన గాలిపటాలు కారు
పసిపిల్లలు
ఆకాశం వైపు ఎగర నిస్తే
అంతరిక్షాన్ని ఆక్రమించే
లోహ విహంగాలు అవుతారు వాళ్ళు
చరవాణి గాజు తోట్లలో
ఇదే చేప పిల్లలు కారు
పసిపిల్లలు
ఆలోచించనీస్తే విజ్ఞానపు
సాగరాల లోతులు తాకె
గజ ఈతగాళ్లు అవుతారు వాళ్ళు
కాంక్రీట్ తరగతి గదుల్లో
తిరిగే మీణగురులు కారు
పసిపిల్లలు
అనుమతి ఇస్తే ఆకాశంలో
సప్తవర్ణాల వెదజల్లే
ఇంద్రధనుస్సు అవుతారు వాళ్ళు
ఆన్లైన్ ఇనుప పంజరాల్లో
ఇరుక్కున్న పక్షులు కారు
పసిపిల్లలు
స్వేచ్ఛను ఇస్తే అందమైన
లోకాలను సృష్టించే
సీతాకోక చిలుకలు అవుతారు వాళ్ళు
అక్షరాల పూల దండలో
ఒదిగిన పసిమొగ్గలు కారు
పసిపిల్లలు
వీరబోయిన ఇస్తే ప్రపంచం
మొత్తానికి పరిమళాలు వెదజల్లు తారు
చీకటి చదువుల అంగళ్లలో
వెలిగే గుడ్డి దీపాలు కారు
పసిపిల్లలు
అవకాశం ఇస్తే అజ్ఞానంలో
కూరుకుపోతున్న సమాజానికి
వెలుగునిచ్చే సూర్యుళ్లు అవుతారు

- ఇ.శ్రీనివాస్ రెడ్డి, 78931 11985

పల్లెలోన పిల్లలు
పనులతో ఆడే మల్లెలు

ఫోటోలు :
కొండవీటి గోపి

గులాబి నగరం

పెట్రాను గులాబి నగరం అంటారు. ఇది మధ్య ఆసియాలోని జోర్డాన్ దేశంలోని ప్రాంతం. ఆర్కిటెక్చర్ పరంగా దీనికి ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి ఉంది. ఈ నిర్మాణాన్ని ఎర్ర ఇసుక రాయితో క్రీ.పూ. 150లో నిర్మించారు. అంతేకాదు ఇది ప్రపంచంలోని కొత్త ఏడు వింతల్లో ఒకటి. ఈ నిర్మాణాన్ని బయటి నుండి సందర్శించడమే తప్ప లోపలికి అనుమతించరు. ఈ ప్రాంతంలో టూరిజమే ప్రధాన ఆధారం.

